

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ

ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟ ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ

Ο φετινός Μάρτης, με τους παγετούς και παγερούς βοριάδες του, επιβεβαίωσε, για μια ακόμη φορά, τον κακό του χαρακτήρα. «Γδάρτης και πατακάφτης». Στην απαλάδα της Φλεβάρη, έδειξε την αγριότητα του. Θάλεγε κανείς, πως παίζει μια ζηλόφθονη κακεντρέχεια του Μάρτη προς τον «αυτίτρο» Φλεβάρη που, «όσο τον Φλεβίσει», φέρνει τα πρώτα ανοιξιάτικα μηνύματα. Με την «αυτίσυνάδα» του, συνήθως, ο Φλεβάρης ξεγελάει τις ανυπόμονες αμυγδαλιές, τις κρانيές και τα ασήμαντα, λιλιπούδια αγριολούλουδα, να σκορπίζουν τα χρωματιστά τους χαμόγελα στο περιβάλλον και τη φύση. Είναι οι «σ(υ)χαρικιάρητες» ανοίξης και οι προπομπές της αναγέννησης της Φύσης, στον καινούριο ετήσιο κύκλο της.

Κάποια μέρα, μέσα του Μάρτη, από ένα ξέφωτο του συννεφιασμένου ουρανού, ξεπρόβαλε ένας λαμπρός ήλιος. Μειωμένη η ομίχλη του απ' τον παγερό Μάρτη, ωστόσο φωτεινός κι αιθέριος. Βρέθηκα στη βεράντα του σπιτιού μου, σ'ένα τετ α τετ με τον ήλιο. Επιθυμητός ύστερα από τόση στέρηση τους χειμωνιατικούς μήνες (Την Αρίστη, τους χειμωνιάτικους μήνες, ο ήλιος τη φωτίζει μονάχα λίγες φορές).

Μέσα από μια πεντακάθαρη ατμόσφαιρα, η έντονη φωτεινότητα του ήλιου φώτιζε τη γύρω περιοχή. Θα μπορούσε να πει κανείς πως ήταν μια έκφραση της καθημερινότητας. Το ίδιο τοπίο, τα ίδια σπίτια, βουβά και κενά, η φωνή κάποιου τραγουδιού, η σιλουέτα κάποιου κινούμενου ανθρώπου, το λάμψμα κάποιου κόκορα να διαλαλεί πως υπάρχει ζωή γύρω, κι ας φαίνεται, έστω περιορισμένη. Κάποια κάποια μπουχαριά αντιπαρατίθενται στο βοριά, που κάνει τον γύρο του τους γκρίζους κα-

πνούς απ' τ'αναμμένα τζάκια.

Μια ματιά μου, τριγύρω, διαπιστώνει το ξεκίνημα της ανανέωσης της ζωής. Η Φύση κυοφόρησε τα σπέρματα του θανάτου της, τους χειμερινούς μήνες, για να τα φέρει στη ζωή, σε

λά βαρομετρικά του ακολουθεί τη δική του πορεία. Η γη που κυοφορεί στα σπλάχνα της και γαλουχεί την πράσινη φύση, έχει τους δικούς της νόμους. Γι αυτό, τούτην την εποχή, έχει στήσει το δικό της χορό. Πρω-

ρας, η έκπληξή μου είναι το κίτρινο αγριολούλουδο. Ούτε μια σπιθαμή μπόι, ριζωμένο πάνω σε μια σκαλιστή γωνιακή πέτρα του ερειπωμένου, απέναντί μου, σπιτιού. Ανύπαρκτο, σχεδόν, φύλλωμα, με τους μίσχους διακλαδιστούς που στην κορυφή τους φέρουν κίτρινα, κατακίτρινα λουλουδάκια. Το σπίτι, κάποτε, είχε τους ανθρώπους του, που είχε ζωή. Είχε την ιστορία του, όπως κάθε σπίτι. Θεμελιωμένο στέρεα από έμπειρους τεχνίτες και διακοσμημένο με την ονειροφαντασία των ανθρώπων που στέγαζε. Έστεκε ολόρθο σε πείσμα του χρόνου και των καιρών. Όσο η φροντίδα και το χάδι των ανθρώπων του παράσταν, συνέχιζε την ιστορία του. Είδε τη ζωή και το θάνατο, αλληλοδιάδοχα. Σκίρτησε από τις χαρές και τα γιορτάσια. Πόνεσε στις λύπες και τις κακοτυχίες. Μα έστεκε. Έστεκε γιατί στέγαζε την ανθρώπινη ζωή. Την προστατεύε. Όσπου μια μέρα το μεγάλο κλειδί της εξώπορτας τη σφάλισε. Η ζωή είχε λιποτακτήσει. Κι από τότε το μαράζι του βωβού σπιτιού άρχισε σιγά-σιγά να τρώει τα σωθικά του. Δεν είχε νόημα να στέκει όρθιο. Δεν είχε προσοχή. Δεν στέγαζε ανθρώπινη ζωή. Δεν άκουγε ανθρώπινες λαλιές. Έγινε τάφος. Έγινε σωρός πέτρινος, άμορφος, νεκρός. Όπως νεκρό είναι κάθε τι που δεν έχει νόημα, δεν έχει σκοπό στη ζωή.

Το κίτρινο αγριολούλουδο μαγνήτιζε τη ματιά μου και τη σκέψη μου. Όσο το έβλεπα να ανεμοδέρνεται στο βοριά, λαχτάριζε η ψυχή μου. Έλεγα πως ο αέρας θα το εκμηδενίσει. Κι όμως έστεκε αγέρωχα. Αδιάφορο στη σκληράδα του Μάρτη, χαιρόνταν αυτό το λίκνισμα του αγέρα κι απαντούσε με τα κίτρινα χαμόγελά του.

Κάποια στιγμή, σα να 'νιωσα την αγωνία και τις σκέψεις μου,

μία αναγέννησή της. Φθινόπωρο, χειμώνας, άνοιξη, φθωρά, θάνατος, αναγέννηση. Ο αιώνιος, αδιατάρακτος κύκλος της Φύσης και της Ζωής. Το γλυκό, ανοιχτοπράσινο χρώμα της ταπεινής χλόης, που καλύπτει κάποια σιαδαράκια και χέρσες χωραφίες που ξανοίγονται μπροστά στα μάτια μου, είναι το ξεκίνημα του πράσινου πανηγυριού. Ο καιρός με τα χαμηλά και υψη-

τοχορευτής, το ταπεινό χορτάρι απλώνει πράσινα ταπέτα στις χωραφίες, στ' ακριβά των δρόμων, στα ξέφωτα, παντού. Όταν, με το καλό, τους επόμενους μήνες έρθει η Βασίλισσα Άνοιξη, η υποδοχή πρέπει να είναι μεγαλόπρεπη. Πράσινο, χρώματα, ευωδιές, αηδονολαλήματα πρέπει να τη χειροκροτήσουν.

Σ' αυτό το σκηνικό της μέ-

Συνέχεια στη 2η σελίδα

ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟ ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

έτσι όπως το κοιτούσα επίμονα, με καθυσάχασε:

— Μη φοβάσαι. Δεν κινδυνεύω. Με την ευλογιά που έχω, αφήνω το βοριά να προσπερνά. Δεν αντιστέκομαι. Στη αντίσταση υπάρχει σύγκρουση και ζημιά.

Βρήκα λογική την απάντησή του. Ωστόσο, ξεθάρεψα κι εγώ και ρώτησα:

— Μα καλά λουλουδάκι μου, τόσοι τόποι γύρω μας γιατί προτιμήσες αυτή τη θέση; Είναι τόσο εκτεθειμένη κι άχαρη. Τί έχει να σου δώσει μια πέτρα, πάνω στην οποία ρίζωσες; Απ' ότι βλέπω, λίγα λιανολίθαρα και υπολείμματα σοβά υπάρχουν γύρω σου. Πώς ζεις χωρίς χώμα, χωρίς νερό, χωρίς πράσινη συντροφιά γύρω σου, πάνω σ'ένα πεθαμένο ερείπιο σπίτι; Γιατί γελάς;

— Γελώ με τις απορίες σου. Δεν έχεις δει, άλλοτε λουλουδάκι σαν και μένα ή άλλα φυτά να φυτρώνουν πάνω σε πέτρες ή σε βράχους, στην άκρη των δρόμων και σ'άλλα απόμερα μέρη; Απορείς εσύ, που μια ζωή, από παιδί ακόμα, βλέπεις ριζωμένα στους αρμούς αυτού του μόνου όρθιου τοίχου στην κορυφή του οποίου όρθωσα εγώ το κορμάκι μου, δυο γιασεμιά, που κάνουν μώβ λουλουδάκια, μόνο και μόνο για να συγκρατούνται στο κενό. Αυτά δεν έχουν ούτε χώμα, ούτε νερό, ούτε σοβά ακόμα. Κι όμως ζουν, παράλληλα με την δική σου ζωή. Η φύση μας προίκισε με πολλές δυνατότητες. Κι εγώ όπως και τα γιασεμιά, αντλούμε δύναμη ζωής από την ατμόσφαιρα, τον ήλιο, τη δροσιά της νύχτας, την ομορφιά του σύμπαντος.

Μεσολάβησε μια ολιγόλεπτη... εκεχειρία. Προσπαθούσα να συλλάβω... τα ασύλληπτα. Το κίτρινο αγριολούλουδο μάντευε την προσπάθειά μου και συνέχισε:

— Προηγούμενα χαιρόσονται το πράσινο στις χωραφίες. Σ' αυτές υπάρχουν χιλιάδες άσπρα λουλουδάκια της φτέννας κι άλλες χιλιάδες λουλουδάκια κίτρινα σαν και μένα. Είναι δικά μου αδελφάκια. Αυτά προτίμησαν να διακοσμούν το πράσινο. Κι είναι πράγματι, τόσο όμορφα άσπρα, κίτρινα σε πράσινο φόντο. Εγώ ξέκοψα απ' όλα αυτά και προτί-

μησα τούτη την περίοπτη θέση. Θέλησα να φέρω μήνυμα στο περιβάλλον μου. Το μήνυμά της Άνοιξης, το μήνυμά της ζωής, κόντρα στη δύναμη του βοριά και τη σκληράδα του Μάρτη. Μήνυμα, ακόμα, πως σε τούτο το ερειπωμένο σπίτι μπορεί να ξανανθίσει η ζωή, αρκεί να ριζώσει πάνω στηρημαγμένη πέτρα η Ελπίδα. Ο άνθρωπος έχει κι αυτός πολλά χαρίσματα της φύσης, αυτός είναι, στο περιβάλλον μας, ένας γίγας. Ένας γίγαντας σκεπτόμενος, με συναισθήματα, με νου και καρδιά όπως λέτε εσείς οι άνθρωποι, τα προνομιακά πλάσματα του πλανήτη μας. Εμείς τα εφήμερα πλάσματάκια υπάρχουμε για να στολίζουμε το διάβα του και να χρωματίζουμε όμορφα τη ζωή του.

Εκστατικός από τηφιλοσοφία του κίτρινου αγριολούλουδου, προσπάθησα να το πλησιάσω. Πήγα κοντά του προσεκτικά, όσο μπορούσα, κι είδα τη χαρά του, γι αυτή μου την παρουσία, απ' τον τρελό χορό πούκαναν τα αδύνατα κλωνάρια του στο φύσημα του δυνατού βοριά.

— Ήρθα κοντά σου, για να σε θαυμάσω και να μου πεις τ' όνομά σου, είπα:

— Χα, χα, απάντησε με χάρη. Αυτά είναι ανθρώπινες συνήθειες. Εμείς δεν έχουμε δημοτολόγια. Ξεχωρίζουμε μόνο με τα χρώματά μας. Εγώ ανήκω σ' αυτά που λέτε εσείς αγριολούλουδα. Χιλιάδες αγριολούλουδα, απέρριπτα, ταπεινά, που στολίζουν τ' ανθογαλάνι της γης με τη μαγεία των χρωμάτων μας, της ευωδιάς και της αγάπης μας για όλα τα πλάσματα της γης.

Αλήθεια, δεν ξέρω πως οι δικοί σας βοτανολόγοι, που ασχολούνται με μας, με βάφτισαν. Έχω ακούσει απ' τους ανθρώπους εδώ του χωριού, από παλιά, να με λένε Σταφ(υ)λάκο. Και ξέρεις γιατί; Γιατί, λένε, όταν εγώ και τα χιλιάδες αδελφάκια μου στολίζουμε κάθε γωνιά της γης, όπως φέτος, θα υπάρχει πλούσια σταφυλοπαραγωγή κι απομένως «κρασοκατάδυση». Αυτό παρατήρησαν οι άνθρωποι του χωριού. Λοιπόν, μη χάσεις να πεις ένα ποτήρι, σαν μνημόσυνό μου. Εγώ δεν θα υπάρχω τότε. Είμαι, βλέπεις, εφήμερο....

Τέλος Μάρτη 95
Σ.Σ.

ΕΝΟΤΗΤΑ

ΧΡ. Γ. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

Επιτρέψτε μου φίλοι καλοί να στείλω χαιρετίσματα σ' όλα τα Ζαγοριώτα! Τι κι αν γίνω γω ντελάλης. Το μήνυμά να φτάσει... Δεν είναι οι καιροί για κλάματα ούτε καιροί ν' ακούμε: Και τα βιολιά στο τόπο... Μα της γραφής μου το ποτό κερνιέται με το δικό μου τρελό. Ήταν αυγή, χαράματα, αντίκρυ στα βουνά μου που κάθισα σε μια ψηλή ραχοκύλα.

Κι ακούω βογγητό ανθρώπινο και κόκκαλα να τρίζουν. Έσμαιαν το βόγγο των πέντων μας το τρίζιμο των οξύνων μας. Έφταναν στο κορμί μου και σαν από καρδιά πονούσα. Ο αέρας ήταν δροσερός σαν γνώριμος από χρόνια πολλά μου μίλαγε και ησυχάζε ν' ακούσω να το αισθανθώ καλά αυτό το κλάμα.

— Τ' έχεις μανούλα των χωριών και κλαίς; Τ' έχεις κι αναστενάζεις; Μήπως σε πίκρανε ο γιός, μήπως σε πίκρανε η κόρη; — Το δάκρυ παιδί μου κι ο αναστεναγμός δεν είναι από τέτοια πίκρα. Ρήμαξε το τόπος, οι Εκκλησιές ρήμαξαν αυλές και σπίτια

.....
— Μη ματακλάψεις μάνα μου γλυκειά θα πεταχούμε εμείς —πεντέξι παληκάκια— στις κορφές!

Να τους το κρίνουμε, ν' ακούσουν τα Σαρανταξί τα χωριά να συνταχτούν σε μια τριανή αλάνα. Ή ίδια να τους πεις αυτά τα ψυχωμένα. Ζαγοροχώρια όμορφα στα κρύα νερά λουσμένα πιάστε τα χέρια σφιχτά ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ ΔΥΝΑΤΑ. έστειλα και με τα φτερά σπασμένα... Οι αετοί όταν πληγώνονται δεν πέφτουν στ' απόσκια χαμηλά τηράν τον ήλιο τους ψηλά κι όλο ψηλά... ψηλά... ανεβαίνουν.

Σαν από ύπνο ξύπνησα, τινάχτηκα επάνω και 'στείλα κι εγώ απ' τον γράφο σε καλосυνάτους Ζαγοριώτες, για να τηρήσουμε με υπόσχεση: Σταθερά τα βήματα στην ΠΡΑΞΗ και με ΕΝΟΤΗΤΑ!!!

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ ΣΤΗ ΛΑΪΣΤΑ

Ο παραδοσιακός ξενώνας της κ. Νίκης Βέη, οργανωμένος με όλα τις ανέσεις και με άριστη περιποίηση, υποδέχεται καθημερινά τους στες ντόπιους και ξένους. Ταυτόχρονα λειτουργεί στη Λαίστα και το ξενοδοχείο ΡΟΜΠΟΛΟ με 17 κλίνες. Το εστιατόριο, καφεενείο και μπαρ του ξενοδοχείου είναι πολύ καλά οργανωμένα. Ο πεπειραμένος στους μεξέδες και φαγητά κ. Μιχαήλ Τζαμπούρας, που έζησε χρόνια στην Ξάνθη και Καβάλα, επαναπατρίστηκε και ανέλαβε τη διαχείρησή τους (εστιατόριο-μπαρ). Χάρη στη μεγάλη πείρα του στα παραδοσιακά και σύγχρονα φαγητά υπόσχεται ότι όσοι περάσουν από τα χέρια του θα μείνουν κατευχαρισμένοι.

Παράλληλα και τα δύο παντοπωλεία, του κ. Μπόνιου και κ. Σγουρου είναι έτοιμα να προσφέρουν στον κάθε πελάτη ό,τι χρειαστεί. Το νερό της, που εξετάστηκε από το χημείο του κράτους και βεβαιήθηκε από τα καλύτερα της Ελλάδας καθώς πίσσης και το άριστο κλάμα που δίνουν νέα ζωή.

Είμαι βέβαιος ότι αυτοί που θα περάσουν τις γιορτές του Πάσχα στην Λαίστα θα προτιμήσουν να παραμείνουν όλο τοκαλοκαίρι. Είναι η Ελβετία της Ελλάδας, ο Πάπιγκος χιονισμένος σας περιμένει να το απολαύσετε

Ξενοδοχείο ΡΟΜΠΟΛΟ τηλ. 0653 81457
Ξενώνας «ΝΙΚΗ ΒΕΗ» τηλ. 0653 81210

ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ CAMPUS: ΜΙΑ ΠΝΟΗ ΝΙΟΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ

Από την Ελένη Παγκρατίου, αρχιτέκτονα

Ανίχνισαν στη Γαλλία, και με δύο μέ-
χρι τώρα βασικές κατευθύνσεις: το
Περιβάλλον και την Αρχιτεκτονική

επισκευές αρχιτεκτονικών μνημεί-
ων).

Τ' αποτελέσματα για τον τόπο

κληρονομιά.

Στο Ζαγόρι πραγματοποιήθηκαν ήδη τρία τέτοια Campus: το 1992, το Campus Περιβάλλοντος και το Campus Αρχιτεκτονικής κληρονομιάς και το 1994, το Campus Αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, με φορείς υλοποίησης το Κέντρο Ερευνών Ζαγορίου, την Αναπτυξιακή Εταιρεία Ζαγορίου σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και το ΤΕΙ Ηπείρου.

Επί ένα περίπου μήνα, νέα παιδιά επεξεργάζονται θέματα που μπορούν να συνεισφέρουν στην ισορροπημένη ανάπτυξη του τόπου.

Σ' αυτό το διάστημα με τη βοήθεια εμπειρών ειδικών έχουν την ευκαιρία να γνωρίσουν αρκετά καλά την περιοχή να έλθουν σ' επαφή με τους ντόπιους και τους αναζωογονήσουν με τις ιδέες και προτάσεις τους.

Σαν ευρωπαϊκό μέλλοι, εργαζόμενοι με όρεξη κι ενθουσιασμό, γνωρίζονται μεταξύ τους, ανταλλάσσουν τις εμπειρίες τους, προβληματίζονται και προσπαθούν να δώσουν λύσεις.

Η δουλειά τους, μπορεί να είναι από θεωρητική μέχρι εντελώς πρακτική (εθελοντική εργασία για

πολλάπλα και σε πολλά επίπεδα:

— Ήδη το γεγονός της υλοποίησης των Campus, ενισχύει οικονομικά τις μικρές επιχειρήσεις της περιοχής (ύπνος, εστίαση, μετακινήσεις).

— Οι αναπτυξιακές εργασίες, όσο περιορισμένης κλίμακας κι αν είναι, δίνουν μια ώθηση στην υποθέση αυτή, λειτουργώντας ακόμα κι ως παράδειγμα προς μίμηση από τους τοπικούς φορείς (συλλόγους, κοινότητες κλπ.).

— Πιο αργή σαν διαδικασία, αλλά τεράστιας σημασίας, είναι η σταδιακή ευαισθητοποίηση των ντόπιων σ' ό,τι αφορά τα ζητήματα αξιολόγησης και προστασίας της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς τους. Σιγά - σιγά κάποιες έννοιες άγνωστες, ακόμα κι εχθρικές για την αντίληψή τους, αρχίζουν να γίνονται οικείες, αποδεκτές. Ξαφνικά εκεί που δεν τα περιμένει κανείς, παρουσιάζονται φαινόμενα κινητοποίησης από τοπικούς συλλόγους και κοινότητες που αποσκοπούν πλέον την προστασία κι όχι στην καταστροφή.

— Τ' αποτελέσματα των θεωρητικών εργασιών, μπορεί να είναι χρήσιμα και οι ιδέες υλοποιήσιμες.

— Τέλος, η παρουσία και μόνον νέων ανθρώπων που νοιάζονται για το Ζαγόρι, φέρνει κάθε χρόνο ένα μήνυμα αισιοδοξίας, σ' όλους όσους αισθάνονται απογοήτευση και απομόνωση.

Αξίζει να σημειωθεί ότι παρατηρήθηκαν μέχρι και γάμοι μεταξύ ντόπιων και συμμετεχόντων στα Campus, με αποτέλεσμα την εγκατάσταση των τελευταίων στην περιοχή.

Δεν είναι τυχαίο που κάθε χρόνο όλο και περισσότερες περιοχές διεκδικούν την υλοποίηση ενός Campus με χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση κι ότι για το 1995, όλα τα Campus Περιβάλλοντος θα πραγματοποιηθούν σε χώρες της πρώην Ανατολικής Ευρώπης.

Μετά την επιτυχία του θεσμού, το Μεσογειακό Κέντρο Περιβάλλοντος ίδρυσε γραφείο στην Ελλάδα για την παραπέρα ανάπτυξη τόσο των Campus όσο και άλλων δραστηριοτήτων που αφορούν το περιβάλλον.

Για το 1995, το ελληνικό γραφείο του Μεσογειακού Κέντρου Περιβάλλοντος, κατάφερε να του εγκριθούν από τη Γενική Διεύθυνση XXIII (Τουρισμού) της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 6 Ευρωπαϊκά Campus Τουρισμού. Είναι πρώτη φορά που θα υλοποιηθούν Campus με θέμα τον Τουρισμό. Στην Ελλάδα θα πραγματοποιηθούν τρία: στο Ζαγόρι, στην Κέρκυρα και στη Μυτιλήνη. Τα υπόλοιπα τρία θα γίνουν στην Γαλλία, (Verdon, Κορσική) και στην Ισπανία (Girona).

Το Campus του Ζαγορίου θα φιλοξενηθεί 14 συνολικά άτομα, 8 φοιτητές από διάφορα Ευρωπαϊκά Πανεπιστήμια, με σπουδές σχετικές με τον τουρισμό και 6 ντόπιους που θα έχουν άμεση ή έμμεση σχέση με τουριστικές δραστηριότητες.

Το θέμα του Campus είναι η χωρική κατανομή των τουριστικών δραστηριοτήτων σε μια περιοχή ειδικής προστασίας όπως το Ζαγόρι (εθνικοί δρυμφοί, παραδοσιακοί οικισμοί) και προτάσεις ήπιων και εναλλακτικών μορφών τουρισμού, με συγκεκριμένους τύπους τουριστικών προϊόντων (πακέτων).

Θα διαρκέσει ένα μήνα περίπου (3 έως 30 Ιουλίου) και θα υλοποιηθεί από την Αναπτυξιακή Εταιρεία Ζαγορίου, που θα εφαρμόσει στο πρόγραμμά της την εμπειρία της συμμετοχής της στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο VIA MEDITERRANEA.

Πληροφορίες: Ελένη Παγκρατίου Υπεύθυνη του Ευρωπαϊκού Campus Τουρισμού στο Ζαγόρι. τηλ. και fax 0651 32686

ή Αναπτυξιακή Εταιρεία Ζαγορίου Μιχ. Αγγέλου 18 - 45332 Ιωάννινα τηλ. 0651 38878, fax 0651 22656

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Είναι γνωστό πλέον σε όλους τους Ζαγορίσιους ότι από το 1993 συστάθηκε και λειτουργεί ένας νέος φορέας, Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ο Αναπτυξιακός Σύνδεσμος Κεντρικού και Δυτικού Ζαγορίου με μέλη 27 Κοινότητες της περιοχής. Οι υπόλοιπες Κοινότητες του Ζαγορίου αποτελούν τον Αναπτυξιακό Σύνδεσμο Ανατολικού Ζαγορίου.

Ο Αναπτυξιακός Σύνδεσμος Κεντρικού και Δυτικού Ζαγορίου είναι αποτέλεσμα της από χρόνια διαπιστωμένης ανάγκης των Ζαγορίσιων για κοινή προσπάθεια επίλυσης των κοινών χρονιζόντων και κατ'αντιστοιχία προβλημάτων της περιοχής.

Είναι όργανο το οποίο αποτελώντας τη συνιστάμενη των δυνάμεων των μελών - Κοινοτήτων εκπροσωπεί την ευρύτερη περιοχή, προωθεί και επιλύει κοινά προβλήματα (χωρίς να καταργεί τις επί μέρους Κοινότητες) και είναι το κατ'εξοχήν αρμόδιο όργανο για την επιλογή των αναπτυξιακών προανατολισμών της περιοχής και τον προσδιορισμό της ακολουθητέας αναπτυξιακής στρατηγικής και πολιτικής σ' αυτήν.

Ήδη ο νεοσύστατος σύνδεσμος μέχρι σήμερα παρουσίασε έντονη δραστηριότητα και αποτελεσματικότητα στην προώθηση και επίλυση βασικών προβλημάτων της περιοχής που είχαν και καθηλώσει αυτή χωρίς διέξοδο για πολλά χρόνια.

Ειδικότερα στο παραπάνω σύντομο χρονικό διάστημα της λειτουργίας του ο Σύνδεσμος δρομολόγησε τη λύση ζωτικών προβλημάτων βασικής υποδομής της περιοχής.

Στον τομέα της ύδρευσης ο Σύνδεσμος προώθησε δυναμικά την επίλυση του σχετικού προβλήματος 13 Κοινοτήτων (Σκαμνελίου, Τσετελόβου, Βραδέτου, Καπεσόβου, Κουκουλίου, Κήπων, Νεγάδων, Διλόφου, Βίτσας, Μονοδένδρι, Άνω Πεδινών, Κάτω Πεδινών και Ελαφοτόπου) με μεταφορά νερού δια φυσικής ροής από την περιοχή Λαϊστής - Σκαμνελίου. Το έργο είναι ώριμο προς εκτέλεση από πλευράς μελέτης ύψους 700.000.000 δρχ., χρηματοδοτείται από πιστώσεις ΕΑΠΤΑ 2 και δημιουργείται εντός των ημερών.

Στον τομέα της οδοποιίας ο Σύνδεσμος προκειμένου να επιλύσει το πρόβλημα της επικοινωνίας της περιοχής προώθησε την οδική σύνδεση Κεντρικού και Δυτικού Ζαγορίου με την κατασκευή της οδού σύνδεσης Εθνικής οδού Κόνιτσας - Αρίστης - Ελαφοτόπου - Κάτω Πεδινών μήκους 6,5 Km προϋπολογισμού 50.000.000 δρχ., το οποίο δημιουργήθηκε και εκτελείται από πιστώσεις του ΕΑΠΤΑ 2. Η κατασκευή, του έργου αυτού θα καταστήσει δυνατή την άμεση πρόσβαση από Μακεδονία - Κόνιτσα - Δυτικό Ζαγόρι - Κεντρικό Ζαγόρι - Ανατολικό Ζαγόρι - Μέτσοβο - Θεσσαλία και αντίστροφα, (σε συνδυασμό με τα προωθούμενα από το Σύνδεσμο έργα οδοποιίας ολοκλήρωσης του οδικού κυκλώματος Ζαγορίου, δηλαδή της 42ας και 45ης επαρχιακής οδού) θα εξυπηρετήσει άμεσα ως βασικό έργο υποδομής το δυναμικά αναπτυσσόμενο τουριστικό ρεύμα και θα επιλύσει το πρόβλημα της διακοινωνικής επικοινωνίας του Συνδέσμου. Επί πλέον θα δημιουργήσει την υποδομή για την διοικητική αναδιάρθρωση της περιοχής, την δυνατότητα εκτέλεσης συγκοινωνίας και την εξυπηρέτηση των κατοίκων καθώς και την δυνατότητα κατάρτισης σχεδίου τουριστικής ανάπτυξης και αξιοποίησης της περιοχής.

Στον τομέα της επίλυσης προβλημάτων μέσω της αξιοποίησης πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο Σύνδεσμος για την προστασία του ευαίσθητου φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος της περιοχής πέτυχε την έγκριση προγράμματος ύψους 180.000.000 δρχ. το οποίο και εκτελεί σε συνεργασία με το Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Αθήνας. Με την υλοποίηση του προγράμματος αυτού γίνεται κέντρο μελετών ενημέρωσης και ευαισθησίας για το φυσικό περιβάλλον, αποκατάσταση, βελτίωση και σήμανση των μονοπατιών που οδηγούν σε φυσικά και δομικά περιβαλλοντικά αξιο-

θέατα, διαμόρφωση και ανάπλαση περιοχών αναψυχής σε τοποθεσίες ιδιαίτερου φυσικού κάλους καθώς και μικρά πιλοτικά έργα συντήρησης. Σημαντική αξία έχει για την περιοχή η μέσο του προγράμματος επιστημονική καταγραφή όλων των μνημείων η αξιολόγησή τους καθώς και η επισήμανση των αναγκών αυτών σε ότι αφορά τη λήψη σωστικών μέτρων. Τέλος το υλικό αυτό θα αποτελέσει στοιχείο ενημέρωσης, σωστής προβολής και κατάρτισης των ιδιαίτεροτήτων των μνημείων της περιοχής.

Στα πλαίσια της βασικής τους αρμοδιότητας για την επιλογή αναπτυξιακών προανατολισμών της περιοχής και τον προσδιορισμό της ακολουθητέας στρατηγικής και πολιτιστικής σε συνδυασμό με την επεξεργασία των μηνυμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Σύνδεσμος ως αυτοτελής ομάδα τοπικής δράσης υπέβαλλε ολοκληρωμένη πρόταση για ένταξη στο Ευρωπαϊκό πρόγραμμα LEADER 2 ύψους 2.700.000.000 δρχ.

Η πρόταση αυτή στοχεύει στην ανάδειξη και αξιοποίηση συγκεκριμένων αναπτυξιακών ευκαιριών, οι οποίες θα στηρίζονται σε δυνατότητες και ευκαιρίες που σήμερα, ή δεν αξιοποιούνται ή δεν έχουν περατώσει περιθώρια αξιοποίησης.

Οι κεντρικοί στόχοι του προγράμματος θα είναι αφ' ενός η αξιοποίηση του φυσικού περιβάλλοντος, με την πλούσια εναλλαγή τοπίων απαραιτήτως ομορφιάς και απ' ετέρου η ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς της περιοχής. Παράλληλα η αξιοποίηση των φυσικών πόρων της περιοχής θα αποτελέσει κίνητρο για την συγκράτηση του ενεργού πληθυσμού με δυναμικές που θα οδηγήσουν στο ξαναζωντανέμα και την ανάπτυξη.

Ειδικότερα οι προτεινόμενες ενέργειες αφορούν:

- Παροχή τεχνικής για την αγροτική ανάπτυξη
- Επαγγελματική κατάρτιση και ενισχύσεις για την απασχόληση
- Αγροτουρισμό
- ΜΜΕ, Βιοτεχνία, υπηρεσίες παρεχόμενες σε μικρή κλίμακα

— Αξιοποίηση επιτόπου και εμπορία της γεωργικής και δασοκομικής παραγωγής

— Διατήρηση και βελτίωση του περιβάλλοντος

Θα πρέπει να επισημανθεί ο καινοτόμος χαρακτήρας της πρότασης, που δεν είναι δυστυχώς δυνατό να αναπτυχθεί αναλυτικά εδώ, και οι δυνατότητες που θα δώσει στην περιοχή Ζαγορίου για μια ολοκληρωμένη ανάπτυξη.

Επίσης ο Σύνδεσμος, στα πλαίσια της προσπάθειας για την διατήρηση και διάδοση της πολιτιστικής κληρονομιάς της περιοχής κατέθεσε προτάσεις για τη δημιουργία λαογραφικού μουσείου στους Κήπους Ζαγορίου, προκειμένου να αξιοποιηθεί - αναδειχτεί και προβληθεί η πλουσιότερη συλλογή του συντοπίτη μας Αγάπιο Τόλη, η οποία μαρτυρεί την πολιτιστική μας ταυτότητα και αποτελεί ένα από τα σοβαρότερα κεφάλαιά μας.

Από τα εκτεθέντα εύκολα γίνεται αντιληπτό ότι ο Σύνδεσμος υπήρξε μέχρι σήμερα ο βασικός φορέας ανάπτυξης της περιοχής, έδωσε και δρομολόγησε λύσεις σε χρονίζοντα βασικά προβλήματα και δημιουργήσε προϋποθέσεις για την επίλυση πολλών προβλημάτων που μαστιζούν αυτήν.

Αν ίσως τα παραπάνω αποτελούν λίγα, ασφαλώς είναι πολλά αν συγκριθούν με τα πεπραγμένα στο παρελθόν και σίγουρα αν μη τι άλλο αποτελούν το πρώτο σταθερό βήμα για την ενωμένη προσπάθεια ανάπτυξης της περιοχής.

Αξίζουν συγχαρητήρια όσοι στάθηκαν συμπαράστατες στην προσπάθειά μας αυτή και πρέπει όλοι οι Ζαγορίσιοι όχι μόνο να την επικροτήσουν αλλά να σπεινούν να την ενισχύουν ώστε να γίνει πλήρης εκμετάλλευση του «πρώτου βήματος», διότι οι καιροί δεν περιμένουν.

Ίσως είναι η μοναδική ενωτική προσπάθεια

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΖΑΓΟΡΟΧΩΡΙΑ

(Απόσπασμα από δημοσίευση του Κεϊσόγλου στην εφημερίδα ΗΜΕΡΟΣ της 26/4/95)

Ενθουσιασμένος από τις φυσικές ομορφιές των Ιωαννίνων και των Ζαγοροχωρίων ανανεωμένος από το καθαρό οξυγόνο και τη διαπίστωση, όταν ρωτήθηκε σχετικά από δημοσιογράφους, ότι η Πολιτεία δεν έχει γίνει πολλά στον τομέα της αξιοποίησης του τουρισμού στην Ηπειρο αναχώρησε από τα Γιάννινα προχθές Δευτέρα του Πάσχα ο Υπουργός Τουρισμού Διονύσης Λιβανός.

«Οι εντυπώσεις μου είναι διττές» εξομολογήθηκε ο Υπουργός λίγο πριν αναχωρήσει από το αεροδρόμιο για την Αθήνα και εξήγησε:

«Από τη μια οι καλόνες που επισκεφθήκαμε είναι θαυμάσιες, ότι πρέπει να κάνει και η Πολιτεία δεν είναι και τόσο θαυμάσιο. Χρειάζονται πολλά...».

Ο κ. Λιβανός παραδέχτηκε, έχοντας και ιδίαν αντίληψη, ότι οι ανάγκες είναι πολλές και πρέπει να αναδειχθούν και να αντιμετωπιστούν.

«...Και δρόμοι χρειάζονται και υποδομή χρειάζεται και διαφήμιση και ξενοδοχεία χρειάζονται...» είπε χαρακτηριστικά.

Φιλικός στην σύντομη κουβέντα που είχε μαζί του στο αεροδρόμιο δήλωσε πως «ο συναισθημά μου είναι ανάμικτα» από τη πενήντημη επίσκεψή του στα Ζαγοροχώρια και τα Γιάννινα.

«...Χαράς γιατί έχουμε τις θαυμάσιες υποθέσεις για τον τουρισμό και από την άλλη χρειάζεται δουλειά και χρήματα», πρόσθεσε και διαβεβαίωσε ότι θα δώσει προτεραιότητες στην Ηπειρο σε ό,τι αφορά θέματα της αρμοδιότητάς του.

Επανάλαβε ό,τι είχε δηλώσει και κατά τη άφιξή του στα Γιάννινα τη μεγάλη Πέμπτη επεσήμανε ότι η περιοχή της Ηπείρου δεν θα μπορούσε να αναπτυχθεί όταν ήταν μέσα στα στενά πλαίσια τα οποία υπήρχαν πριν μερικά χρόνια.

Τώρα που πλέον ο πολιτικός ορίζοντας άνοιξε και ο τουρισμός διαφαίνεται να είναι ορμητικός χρειάζεται γρήγορα προετοιμασίες και υποδομή.

«...Κι αυτό διότι σ' αυτό το χώρο της ελληνικής γης πράγματι δεν είχαμε προβλέψει ότι θα υπάρξει τουρισμός τουλάχιστον εξωτερικός. Τώρα προβλέπω ότι θα υπάρξει διότι είναι πολλά αυτά τα οποία ενδιαφέρουν τον τουρίστα».

Είναι τα σπήλαια, η βυζαντινή ιστορία και νεώτερη, το αρχαίο θέατρο της Δωδώνης και θα χρειαστεί ένα νέο ξεκίνημα, ένας νέος προγραμματισμός για τον τουρισμό της Ηπείρου κι αυτό θα γίνει» κατέληξε ο κ. Λιβανός.

στην περιοχή που στέφθηκε με επιτυχία.

Μόνο που βγάνει το μεγάλο «ΠΡΕΠΕΙ» όλοι ανεξαιρέτως οι Ζαγορίσιοι να παρακολουθήσουν τις τοπικιστικές και όποιον άλλο είδος ημερήσιου τουρισμού που μπορεί να υπάρξει. 28.000 χιλιόμετρα από τα Γιάννινα με ασφαλισμένο δρόμο, λευταία ίσως προσπάθεια προκειμένου να πετύχουν το πρώτο σταθερό βήμα για την ενωμένη προσπάθεια ανάπτυξης της περιοχής.

Αξίζουν συγχαρητήρια όσοι στάθηκαν συμπαράστατες στην προσπάθειά μας αυτή και πρέπει όλοι οι Ζαγορίσιοι όχι μόνο να την επικροτήσουν αλλά να σπεινούν να την ενισχύουν ώστε να γίνει πλήρης εκμετάλλευση του «πρώτου βήματος», διότι οι καιροί δεν περιμένουν.

Ίσως είναι η μοναδική ενωτική προσπάθεια

Νικόλαος Λογοθέτης

Απερχόμενος Πρόεδρος του Αναπτυξιακού Συνδέσμου Κεντρικού και Δυτικού Ζαγορίου

Γεώργιος Σουκονιάς

Απερχόμενος Αντιπρόεδρος του Αναπτυξιακού Συνδέσμου Κεντρικού και Δυτικού Ζαγορίου

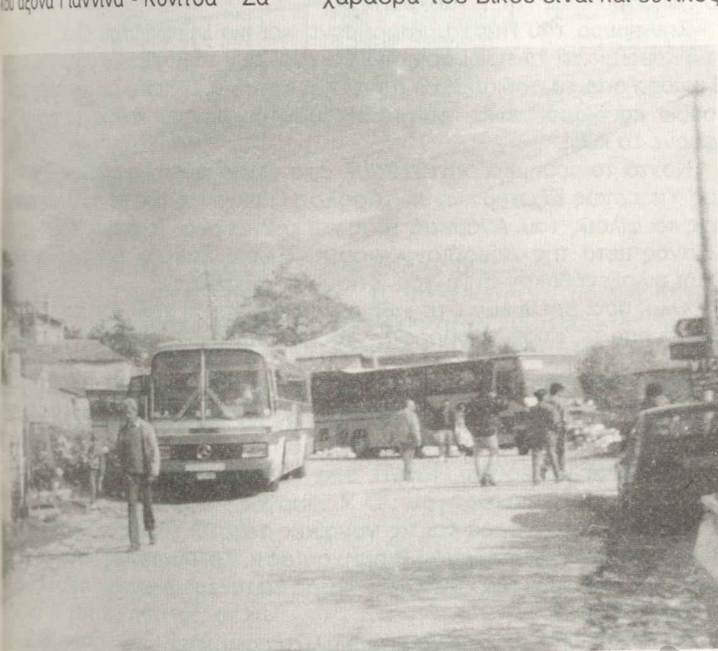
Για τη χαράδρα του Βίκου

Έλλειψη πινακίδων για τους επισκέπτες

Το μεγαλύτερο τουριστικό «ατού» για το Νομό μας αλλά και για την περιοχή την Ηπειρο είναι η χαράδρα του Βίκου και θα έπρεπε σαν βασικά ενδιαφερόμενοι το γεγονός αυτό να το εκμεταλλευτούμε κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο και να μην παραλείψουμε σε κάθε στιγμή να προσπαθήσουμε να προβάλουμε με όλα τα μέσα τη χαράδρα του Βίκου. Στον τομέα αυτό, ωστόσο, η κατάσταση είναι απογοητευτική. Στον τομέα της αξιοποίησης των επισκεπτών, που θέλουν να γνωρίσουν την απαλή ομορφιά και μεγαλοπρέπεια της χαράδρας του Βίκου, παρουσιάζονται πολλές ελλείψεις.

Αναφέρουμε στην έλλειψη καθολικών πινακίδων στους δρόμους που οδηγούν στο κομβικό σημείο του οδικού άξονα Γιάννινα - Κόνιτσα - Ζαγόρι.

Εξάλλου ως μη ξεχνούμε πως η χαράδρα του Βίκου είναι και εθνικός

Ενημέρωση από την τουριστική κίνηση στο Μονοδένδρι (27-10-94)

δρόμος και πως η κύρια είσοδος η πλέον προσιτή και προσπελάσιμη για τον κάθε επισκέπτη με το γραφικό μοναστήρι της Αγίας Παρασκευής, που κυριολεκτικά κρέμεται από τους βράχους είναι το Μονοδένδρι.

Σε δεκάδες χιλιάδες ανέρχονται κάθε χρόνο οι επισκέπτες της χαράδρας, που καταφθάνουν στο Μονοδένδρι με κάθε είδους τροχοφόρα από μικρά επιβατικά αυτοκίνητα και λεωφορεία μέχρι διάφορα πούλμαν, χωρίς απολύτως κανένα πρόβλημα.

Δεν είναι πρόθεση μας να διαφημίσουμε το Μονοδένδρι, το οποίο έχει αναγνωριστεί πλέον σαν ένα από τα σπουδαιότερα τουριστικά αξιοθέατα της Ευρώπης αλλά να τονίσουμε, πως είναι απαραίτητο να γίνουν διορθωτικές επεμβάσεις ως προς την ενημέρωση των επισκεπτών, που θέλουν να επισκεφτούν τη χαράδρα του Βίκου στο σημείο του οδικού άξονα Ιωαννίνων - Κόνιτσας με παράκαμψη προς τα Ζαγοροχώρια στο 19ο χιλιόμετρο, και την αποφυγή ταλαιπωριών από την έλλειψη κατάλληλων πινακίδων.

Δεν γνωρίζω ακριβώς ποιοι κανονισμοί και διατάξεις της πολιτείας καθορίζουν το πως και που θα τοποθετούνται οι καθοδηγητικές πινακίδες στους εθνικούς δρόμους αλλά στην προκειμένη περίπτωση πρό-

ΣΑΒΒΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Το Κοιν. Συμβούλιο Βοβούσας καταγγέλλει

«ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟ 2ο ΦΡΑΓΜΑ ΑΩΟΥ - ΒΟΒΟΥΣΑΣ»

* Στοχεύει στη ληστρική εκμετάλλευση του φυσικού περιβάλλοντος

Το Κοινοτικό Συμβούλιο Βοβούσας, σε έκτακτη συνεδρίαση του ομόφωνα αποφασίζει:

1. Διαμαρτυρόμαστε για το υπό κατασκευή 2ο φράγμα («φράγμα Αώου - Βοβούσας») από τη Δ.Ε.Η. σε περιοχή της κοινότητάς μας κοντά στη Βάλια Κάλντα. Αντιδρούμε γι αυτό και θ' αγωνιστούμε με κάθε τρόπο για τη ματαίωσή του.

2. Καταδικάζουμε τη μέχρι τώρα διαδικασία προώθησης και εφαρμογής από τη Δ.Ε.Η. ενός σχεδίου κατά τρόπο μεθοδευμένο (στημένα δημοσιεύματα, ανευθυνούπεύθυνοι κ.λ.π.) και ερήμην της κοινότητάς μας. Ουδέποτε η Δ.Ε.Η. επισήμως ήλθε σε επαφή μαζί μας και ουδέποτε επισήμως και εγγράφως μας κοινοποιήθηκαν οι προθέσεις της και οι βαθύτεροι σκοποί της, μια και το έργο έχει προγραμματισθεί να γίνει μέσα στην περιοχή μας.

Η Δ.Ε.Η. ενεργεί με νοοτροπία αποικιοκρατική και με συμπεριφορά λεωάντων προς μαύρους. Όλα στο σκοτάδι.

3. Φρονούμε πως ο κ. Παπαβρανούσης (ιδιώτης μηχανικός - μελετητής του έργου) και ο κ. Σακκάς (μηχανικός - υπάλληλος της Δ.Ε.Η.) εκφράζουν προσωπικές απόψεις, που ουδόλως αυτές δεσμεύουν επισήμως τη Δ.Ε.Η. Σε τίποτα δεν μας έχουν πείσει. Πιστεύουμε πως οι εν λόγω μηχανικοί χρησιμοποιούνται απλώς ως «αμύλη» του δόρατος της Δ.Ε.Η., όπου άλλοι τεντώνουν το σχοινί και ελέγχουν το παιχνίδι.

4. Αντιδρούμε για το όλο έργο, το οποίο θεωρούμε ως εγκληματικό, με σκοπό τη ληστρική εκμετάλλευση του φυσικού περιβάλλοντος.

5. Άποψή μας: Να μην προόδο και την ανάπτυξη.

Να στη λεωοσιμένη χρήση των φυσικών πόρων.

Να στα μικρο-φράγματα κατά μήκος της φυσικής ροής των ποταμών.

Όχι στις εκτροπές των ποταμών (όπως σαφώς αυτό ορίζεται από τις διεθνείς συμβάσεις), που αποτελούν πλέον ξεπερασμένες μορφές εκμετάλλευσης και χαρακτηριστικό των τριτοκοσμικών χωρών.

6. Ο Αώος ποταμός είναι ο πλούτος μας, η ομορφιά μας, το ποτάμι των πατέρων μας. Δεν μπορεί κανείς να μας το πάρει. Δεν έχει το δικαίωμα να μας το

καταντήσει ξερόρεμμα. Μας είναι αδιανόητο το ιστορικό γεφύρι μας να στεφανώνει ξερά χαλίκια.

Δεν θα στραγγίσουμε εμείς για να ξεδιψάσουν και να νοικοκυρευτούν οι άλλοι παρακάτω, οι «πίσω από τη ράχη».

7. Δηλώνουμε πως η πρόδοξός μας και η έξοδος μας από την απομόνωσή μας (αποπεράτωση δρόμου - τουριστική ανάπτυξη κ.λ.π.) είναι αποκλειστικό χρέος της Πολιτείας και δεν δεχόμαστε τη Δ.Ε.Η. στο ρόλο του αυτόκλητου προστάτη - σωτήρα μας.

Η Κοινότητά μας —ένα χρόνο πριν από τις πρόσφατες νοθεύσεις του κ. Παπαβρανούση προς τον πρόεδρο της Βοβούσας για τουριστική αξιοποίηση της «κοινοκλιστικής λιμνούλας» του ταμιευτήρα που θα προκύψει από το έργο— έχει κάνει ήδη αρμοδίως τις προτάσεις της για να ενταχθεί στα διάφορα προγράμματα της Ε.Ο.Κ. (Leader, Interreg κ.λ.π.) με σκοπό την τουριστική αξιοποίηση του ποταμού της μέσα στο χωριό που το διασχίζει, με ανισοπέδες μικρολιμνούλες σε μήκος ενός χιλιομέτρου περίπου με κυρίαρχο στοιχείο το πανέμορφο παραδοσιακό μας γεφύρι που αποτελεί και το σήμα κατατεθέν μας. Δεν περιμέναμε τη Δ.Ε.Η. για να μας...σώσει. Άρχει να εγκριθούν οι ζητηθείσες πιστώσεις και η Δ.Ε.Η. να μην μας στραγγίσει το εναπομείναν νερό και κατανατήσει τον ποταμό μας με την κατασκευή του έργου σκετο ξερόρεμμα.

8. Καλούμε τη Δ.Ε.Η. ν' ανακαλέσει την όποια απόφαση της και να σταματήσει ό,τι βάνασσο έχει προγραμματίσει σε βάρος της φύσης μας.

9. Εξουσιοδοτεί τον πρόεδρο της Κοινότητάς ν' ασκήσει κάθε ένδεχο μέσο για την προστασία των συμφερόντων μας, ώστε να μην υλοποιηθεί αυτό το εγκληματικό του φυσικού μας περιβάλλοντος. Γιατί, όντως πρόκειται για ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΕΤΑ ΛΗΣΤΕΙΑΣ.

Βοβούσα 18.4.1995

Ο πρόεδρος

ΚΩΣΤΑΣ ΔΗΜΟΥ

Τα μέλη:

1. Α. Βραζιτόλης
2. Α. Δρογιάς
3. Σ. Μούσιος
4. Ε. Νόλλας
5. Σ. Νόλλας
6. Σ. Ράπτης

«Ερημώσατε τα ορεινά χωριά»

Ανοιχτή επιστολή του συμπατριώτη μας ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΤΕΡΓΙΑΔΗ

Λάβαμε και δημοσιεύουμε την ακόλουθη ανοιχτή επιστολή προς τους κ.κ. Ανδρέα Παπανδρέου, πρόεδρο κυβέρνησης και ΠΑΣΟΚ, Μιλτιάδη Έβερτ, πρόεδρο Νέας Δημοκρατίας, Αντώνη Σαμαρά, πρόεδρο Πολιτικής Ανοχής, Αλέκα Παπαρήγα, γραμματέα Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος και τους βουλευτές της Βουλής των Ελλήνων:

«Αξιότιμο κύριοι
Παρακολουθώ μαζί με το σύνολο των Ελλήνων τις τεχνικές πολλές φορές ή μη αντιπαραθέσεις και καυγάδες σας, τις αλληλοκατηγορίες για τα οικονομικά σκάνδαλα, τα μεγάλα λόγια και πράξεις ενδιαφέροντος σας για το σύνολο της Ελλάδος ενώ τούτο περιορίζεται για την Αθήνα και τις μεγάλες πόλεις, για τους εργαζομένους, ενώ περιορίζεται στους οργανωμένους και συντεχνίες αυτών.

Όλα αυτά λέγονται μόνο και μόνο για να αποπροσανατολισθούν με μείος ο πολὺς και ανοργάνωτος λαός και ειδικότερα της επαρχίας και των ορεινών χωριών τα οποία καταφέρατε μια χαρά να τα ερημώσετε σε τέτοιο βαθμό που προκαλεί φόβο και ανησυχία αν αύριο δεν θα αντιμετωπίσει η πατρίδα μας προβλήματα κυριαρχίας του εθνικού μας χώρου.

Καταφέρατε μια χαρά σε πολλές περιπτώσεις να την απογυμνώσετε από την παρουσία του παπιά, του δασκαλού, του καθηγητή, του αγροφύλακα, του προέδρου, των κοινοτικών συμβούλων, του κοινοτικού γραμματέα και να τους μεταβάλλετε σε απλούς επισκέπτες σε πολλές περιπτώσεις των ολίγων ωρών ή κατά χρονικά διαστήματα.

Καταφέρατε μια χαρά να απογυμνώσετε τα ορεινά χωριά από τον νέο σε ηλικία εργατικό δυναμικό και να τα μεταβάλλετε σε χωριά γερόντων και να προσμετρώνται σαν ενεργές οικογένειες του χωριού αδιαφορώντας αν στο σπίτι αυτό κατοικεί ένας γέροντας ή μια γρήνη ή και οι δύο μαζί.

Καταφέρατε μια χαρά να επιβάλλετε την απέραντη σιωπή, την απόγνωση και απελπισία απογυμνώνοντάς τα κυριολεκτικά. Καταφέρατε μια χαρά να μας πείσετε ότι είναι θέλημα Θεού να υποστούμε και να δεχόμαστε μοιρολατρικά τη μοίρα μας αυτή και να πιστεύουμε στο «σφάξεμε αγά μ' ν' αγαώσω».

Καταφέρατε μια χαρά να στρέψετε τους κρουνούς των δισ και τρις στην Αθήνα και στις άλλες μεγάλες πόλεις και ούτε μια σταγόνα προς ημάς.

Ένα τρισεκατομμύριο στα αζήτητα κοινοτικά πόροι γράφει πρωτοσέλιδο η οικονομική καθημερινή γιατί χωλαίνει η κρατική μηχανή και δεν υπάρχει συντονισμός, στις 9.4.95. Εργαλείο ανάπτυξης θα γίνει ο υπό ψήφιση κανονισμός της 2/βάθμιας οργάνωσης ΟΤΑ του Νομού μας, δηλώνει ο Νομάρχης μας στον τοπικό Τύπο στις 8.4.95 χω-

ρίς να μας εξηγήσει πώς και με ποιούς θα γίνει αυτό όταν το χωριό είναι ετοιμοθάνατο.

Μεγάλα λόγια και μεγάλες υποσχέσεις θα πούμε ημεείς οι οποίες ποτέ δεν θα πραγματοποιηθούν γιατί κανείς της απ' όλους εσάς, αν και κατά κανόνα κατάγεσθε από χωριό και έχετε τις ρίζες σας εκεί, δεν ενδιαφερθήκατε γι αυτό.

Δεν ενδιαφερθήκατε γιατί τα τρις των κοινοτικών πόρων είναι στα αζήτητα, γιατί το κράτος είναι εντελώς ανύπαρκτο στο χωριό, γιατί όλοι αυτοί που πληρώνονται να εργασθούν και να βοηθήσουν με την παρουσία των το χωριό το εγκαταλείπουν.

Γιατί κύριοι να το κάνουν αυτό όταν σεις φροντίζατε να τους απαλλάξετε από την ευθύνη του Δημοσίου λειτουργού κατοχυρώνοντάς τον μάλιστα και νομοθετικά;

Γιατί να εργασθούν και να ενδιαφερθούν για την ανάπτυξη του χωριού όταν το επισκεπτόνται σαν ξένοι για λίγες ώρες είτε καθημερινά είτε μια φορά την εβδομάδα ή το δεκαπενθήμερο ή τον μήνα, αφού τα λεφτά τα παίρνουν κανονικά;

Γιατί να σκηθούν από την καρέκλα των και να ταλαιπωρηθούν πεζοπορώντας στις λάσπες όπως οι χωριάτες;

Για ανάπτυξη ή για καταστροφή θα μιλάμε τώρα όταν σεις όλοι αδιαφορείτε και κρατάτε τα τρις στα αζήτητα;

Αξιότιμο κύριοι
Με την συμπεριφορά σας αυτή θα φέρετε σε επικείμενες εκλογές πλειοψηφών κόμμα την αποχή και το άκυρο γιατί το μαχαίρι έφθασε στο κόκκαλο, δεν πάει άλλο. Παραδειγματιστείτε από τους φοιτητές».

Ένα νέο S.O.S. για την ΒΑΛΙΑ ΚΑΛΝΤΑ

Από το περιοδικό «ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ»

Οι «Φίλοι της ελληνικής αρουράς» και το περιοδικό «ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ» αγωνίστηκαν επί χρόνια για την σωτηρία του Εθνικού Δρυμού της Βάλια - Κάλντα από τα σχέδια της Δ.Ε.Η., που απέβλεπαν στην κατασκευή ενός υδρο-ηλεκτρικού φράγματος στον πυρήνα του.

Να πάλι, που πρέπει να καταγγείλουν στον ελληνικό λαό, την με πλάγιο τρόπο, σχεδιαζόμενη πάλι από τη Δ.Ε.Η. άλωση του πιο παρθένου τμήματος της περιφερειακής ζώνης της Βάλια - Κάλντα, με την κατασκευή νέου υδρο-ηλεκτρικού φράγματος, κοντά στο χωριό Βοβούσα, του Νομού Ιωαννίνων, στις όχθες του Αώου ποταμού.

Το φράγμα αυτό, που προωθείται από τη Δ.Ε.Η. και διάφορα τεχνικά οικονομικά συμφέροντα (βλέπε εργοληπτικές εταιρείες των Ιωαννίνων, αν γίνει θα αποκόψει τον πυρήνα του Εθνικού

Ένα ξεχωριστό Πάσχα φέτος στις Φραγκάδες

Ο εορτασμός της φετινής Πασχαλιάς στο χωριό μας ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Από τη Μ. Πέμπτη άρχισαν να καταφτάνουν οι συγχωριανοί μας με τους φίλους τους, που μένουν στην Αθήνα, Γιάννινα κλπ. Βρέθηκαν στις ρίζες τους, για να συνεορτάσουν μαζί με τους δικούς τους τις Άγιες μέρες και ν' απολαύσουν εσώ και για λίγο τις φυσικές ομορφιές του χωριού μας που απλόχερα προσφέρει η άνοιξη. Όλα τα σπίτια άνοιξαν. Δρόμοι και πλατείες γέμισαν από παιδιά, που με τα παιχνίδια και τις φωνές τους, έδωσαν μια νότα ζωντάνιας σ' αυτό το γιορταστικό ανάμικτο.

Τη Μ. Παρασκευή ξένοι και ντόπιοι, γέμισαν ασφυκτικά τον Άγιο Δημήτριο. Αυτός ο κόσμος, αυτή η κοσμοσυρροή, θύμισαν τις παλιές καλές ημέρες των Φραγκάδων, τότε που αριθμούσε 200 - 300 κατοίκους. Εκείνο που θα μείνει αξέχαστο είναι η φαντασμαγορική Περιφορά του Επιταφίου, από την εκκλησία στο κοιμητήριο, όπου καθώς συνηθίζεται ο παπάς τελεί πρώτο γιο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των αποθανόντων συγγενών και συγγενικών μας. Πάνω από διακόσια άτομα, αποτελούσαν την ιερή πομπή κρατώντας αναμμένες κόκκινες λαμπάδες, φάνταζαν σαν μια πυρίνη κορδέλλα να κυλάει σιγά-σιγά μέσα στο πυκνό σκοτάδι της νύχτας. Στην πραγματική πομπή αυτού του θρησκευτικού εθίμου, βοήθησε και η βραδιά, που ήταν πολύ γλυκιά.

Το βράδυ της Ανάστασης, επίσης ο εκκλησιασμός ήταν καθολικός. Μικροί και μεγάλοι, πήγαν ν' ακούσουν το «Χριστός Ανέστη» και να πάρουν το ζωηφόρο φως της Ανάστασης.

Την ημέρα του Πάσχα, χαρούμενη και πιο λαμπρή μέρα όλου του Χριστιανισμού, από το πρωί άρχισαν να γυρίζουν τους οβελίες στο κάθε σπίτι. Η κνίσσα από τα ροδιασμένα αρνιά και κατσίκια, πλημμύριζε τον αέρα. Τρογούδια και χαρούμενες φωνές ακούονταν παντού, καθώς το φαγάκι έφερνε το κέφι.

Κοντά το μεσημέρι, κατέφθασε στο χωριό μας και ο επίτιμος Δήμαρχός μας Υπουργός Εξωτερικών κ. Κάρολος Παπούλιας, μαζί με πολλούς συγγενείς και φίλους του. Ανάμεσά τους και ο Υπουργός Τουρισμού κ. Διονύσιος Λιβανός μετά της Δημοσιογράφου κ. Έλλης Στάη και των παιδιών τους. Όλοι φιλοεξηγήθηκαν σπίτι του, όπου και συνέφαγαν.

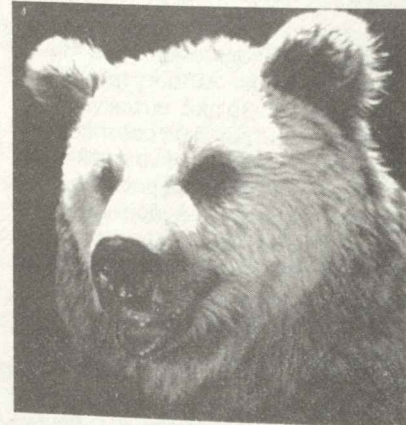
Όλοι όσοι βρέθηκαν στο χωριό μας για πρώτη φορά, έφυγαν ενθουσιασμένοι από τις φυσικές ομορφιές του και την αγάπη πολλών συγχωριανών μας.

Γενικά τις μέρες του Πάσχα, οι Φραγκάδες έζησαν την παλιά τους αλληλεγγύη, δίνοντας ένα μήνυμα αισιοδοξίας με ευοίωνες προοπτικές για το μέλλον.

Επίσης τις μέρες του Πάσχα, όλα τα Ζαγοροχώρια γέμισαν από κόσμο. Πολλά απ' αυτά επισκέφτηκαν: Ο Υπουργός Παιδείας κ. Γ. Παπανδρέου με τον αδελφό του Ανδρέα και τις γυναικές τους. Ο Υπουργός Γεωργίας κ. Γ. Μωραΐτης και ο υφυπουργός Βιομηχανίας κ. Χρ. Ροκάφιος με τις γυναίκες τους. Η βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Νόρα Κατσέλη, καθώς και πολλές άλλες προσωπικότητες.

Ας ευχηθούμε και του χρόνου καλύτερα.

Θ.Σ.

επέκταση, προς τον Εθνικό Δρυμό Βίκου- Αώου, που βρίσκεται μερικά μόλις χιλιόμετρα δυτικότερα.

Τα έργα επίσης αυτά, αν γίνουν, με τις διανοίξεις δρόμων,

με τη χρήση εκρηκτικών και με τη σταμάτημα και τη μείωση της φυσικής ροής του ποταμού, θα ανατρέψουν την ευαίσθητη οικολογική ισορροπία της περιοχής και θα οδηγήσουν στον αφανισμό πολλά και σπάνια είδη της ελληνικής χλωρίδας και πανίδας, όπως οι ΑΡΚΟΥΔΕΣ, που έχουν την ατυχία να έχουν τον βύθιο τους στην ευρύτερη περιοχή.

Γι αυτό και καταγγέλλουμε, για μια ακόμα φορά τη Δ.Ε.Η. που καλούμε τους χιλιάδες Έλληνες και ευρωπαίους πολίτες, που βοήθησαν και πριν από 6 χρόνια τον αγώνα μας, να κινητοποιηθούν για μια ακόμα φορά.

Καλούμε επίσης τους φορείς των Νομών Ιωαννίνων και Γρεβενών, την τοπική αυτοδιοίκηση τους ορειβατικούς και οικολογικούς συλλόγους, να υψώσουν φωνή διαμαρτυρίας, πριν είναι πολύ αργά.

Για το Δ.Σ. η πρόεδρος Ρίτα Χαριτάκη ο γεν. γραμματέας Κώστας Τσίπης

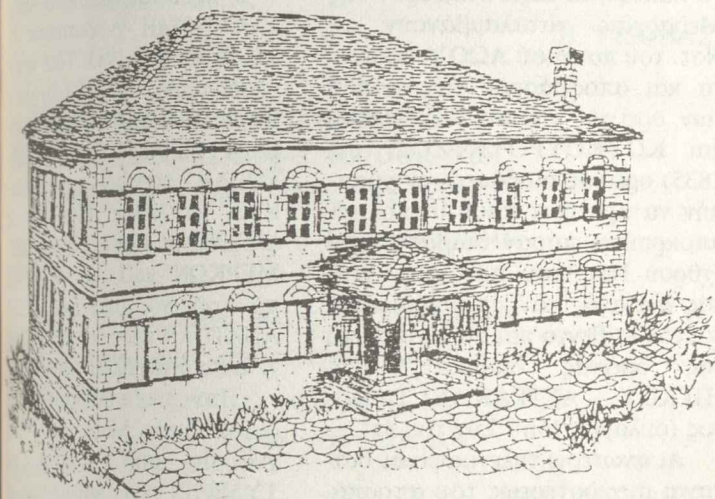
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΟΙΚΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Παρελθόν και μέλλον....

Το Ζαγόρι από πολύ παλιά ήταν μια από τις πιο αξιόλογες περιοχές του πειραιωτικού μας Ελλαδικού χώρου. Αλλά και σήμερα (και πολλά έχουν αλλάξει) εξακολουθεί να παρέμεινε ένα ξε-

που ρίχνεις.

Στα δυτικά Ζαγοροχώρια το χαρακτηριστικό γνώρισμα είναι το ξηρό και γυμνό (γεμάτο από κρημνούς βράχους) έδαφος και στα ανατολικά οι καταπράσινοι λόφοι και βουνοκορφές, με έλατα

και βελανιδιές.

Η πολεοδομική μορφή αυτών των οικισμών είναι πάντοτε μονοκεντρική. Δηλαδή ένα κέντρο με την πλατεία (μεσοχώρι), την εκκλησία, το Σχολείο και τα μαγαζιά, τους μαχαλάδες γύρω-γύρω (Πάνω, Κάτω και Πέρα, συνή-

ιδιος.

Καλά και σωστά όλα τα παραπάνω, αλλά σήμερα οι πιο πολλοί απ' αυτούς τους οικισμούς εγκαταλείφθηκαν και ερημώθηκαν και αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης.

Γιατί: α) Οι άνθρωποι λιγότεψαν επικίνδυνα, ή και εξέλιπαν σε μερικές περιπτώσεις.

β) Η επισκευή σπιτιών σε τέτοιους παραδοσιακούς οικισμούς, κατέστη δύσκολη και προβληματική έως αδύνατη, αφού και οι παραδοσιακοί χτίστες λιγότεψαν, ή εξαφανίστηκαν (ευτυχώς έρχονται μερικοί βορειοηπειρώτες τελευταία, που γνωρίζουν σχεδόν καλώς την παραδοσιακή επισκευή των σπιτιών του Ζαγορίου) και τα παραδοσιακά οικοδομικά υλικά δεν ανευρίσκονται εύκολα.

γ) Πράγματι, παρατηρείται τελευταία μεγάλη έλλειψη τέτοιων υλικών και κυρίως μαύρης και λευκής πλάκας για τη σκεπή των σπιτιών.

Ο εξαίσιος κι εξαίρετος παραδοσιακός οικισμός του Δικόρφου π.χ. αντιμετωπίζει οξύτατο πρόβλημα έλλειψης μαύρης πλάκας σήμερα. Η προμήθειά της κατέστη δυσχερέστατη, δυσκολότατη, ή και ακατόρθωτη μερικές φορές. Άρα και η επισκευή των άριστων

που αντιμετωπίζουν τα παλιά σπίτια και οι οικισμοί του Ζαγορίου.

Π.χ. Πόσο αποδοτικό και πρακτικό θα ήταν, αν συνεργάζονταν ορισμένες γειτονικές ομάδες κοινότητων για την εξεύρεση και προμήθεια αυτής της μαύρης πλάκας, που αναφέρει παραπάνω;

Δικόρφο, Ελάτη, Μανασή και Καλωτά (που έχουν αυτό το κοινό πρόβλημα... σήμερα, που παίρνει διαστάσεις) θα μπορούσαν να συνεργαστούν και να εξεύρουν κοινή πηγή προμήθειας, δίπλα και κοντά στο γεωγραφικό τους χώρο.

Γιατί, δεν πρέπει να φροντίζει κανείς μόνο για τα νέα σπίτια, που θα κτιστούν σε παραδοσιακούς οικισμούς (Π.Δ. 26-9-79), αλλά να μεριμνά και να αγωνιά και για τη συντήρηση και διατήρηση, επιβίωση και ύπαρξη των παλιών και ωραίων.

Ελπίζω, ότι ο πρόεδρος όλων των παραδοσιακών οικισμών του Ζαγορίου, μαζί και με σύσσωμα τα κοινοτικά Συμβούλια, να προβληματιστούν και ενεργοποιηθούν γι αυτό το σημαντικό πλέον, σημερινό ζήτημα των Ζαγοροχωρίων, ώστε να ενοχλήσουν και σκουντήσουν το καθεδόν και ατάραχο κράτος μας, που εκδίδει θεωρητικά και εν πολλοίς ανεφάρμοστα προεδρικά διατάγματα και αγγίζει τα καθημερινά, ζέοντα και οξεία οικιστικά προβλήματα των Ζαγοροχωρίων.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Από τον κ. Γεώργιο Χαρ. Παλαιολόγο, ιατρό στη Μυτιλήνη λάβαμε την παρακάτω επιστολή, που δημοσιεύουμε και τον ευχαριστούμε θερμά για τα καλά του λόγια.

Αγαπητοί φίλοι,
Με μεγάλη συγκίνηση έμαθα τυχαία για το περιοδικό «το Ζαγόρι μας». Μπορεί ο μισός να είμαι Μυτιληνός και να ζω στη Μυτιλήνη (και Αθήνα), αλλά ο άλλος μισός, ο πιο αγαπημένος είναι αρτισιανός.

Η μητέρα μου - Βασιλική Ζαΐμη κατάγεται από την Αρίστη Ζαγορίου (η μητέρα της και γιαγιά μου, ήταν η Αγγελική Παπαχρίση-Ζαΐμη) όπου έχουμε περάσει τόσες και τόσες καλοκαιρινές διακοπές, τρέχοντας και παίζοντας στο Χάνι.

Δεχθείτε παρακαλώ 10.000 δρχ., στη μνήμη της γιαγιάς μου Αγγελικής Ζαΐμη και γράψτε με συνδρομητή στο περιοδικό σας.

Με όλη μου τη φιλία
Γεώργιος Χαρ. Παλαιολόγος

θως) και ένα σύστημα, από πλακάστρωτους (γκαλντερίμια) δρόμους, που οδηγούν προς κάθε κατεύθυνση.

Κι η παραπάνω δομή δεν είναι τυχαία (όπως με βεβαίωσε τελευταία και ειδικός επιστήμονας στο Δικόρφο). Είναι το αποτέλεσμα άγραφου σχεδιασμού, μιας δυναμικής οικιστικής ανάπτυξης, που γνώριζαν καλά κι οι παλιοί Ζαγορίσιοι, όπως μου εξήγησε ο

παραδοσιακών σπιτιών αυτού του χωριού πολύ προβληματική. Τόσο που κουβαλάει μερικές φορές η κοινότητα πλάκα εξ...Αλβανίας.

Το προεδρικό Διάταγμα 615 Δ/26-9-1979, λέει πολλά και διάφορα, για τους όρους και περιορισμούς δόμησης στα Ζαγοροχώρια, δεν αναφέρεται όμως καθόλου στην πρακτική αντιμετώπιση των σημερινών προβλημάτων,

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ

Η Ελαφοτοπίτισσα Αρτεμίου Κικιοπούλου - Ζαχαρέα, μετέφερε το φαρμακείο της στα Ζαγορία, στην οδό Άρη Βενιζελιώτη 11, τηλ. 47295.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο μοναδικός τρόπος φίλων αναγνώστες για την παραδοσιακή έκδοση του περιοδικού μας είναι η συνδρομή σας. Γι' αυτό μην ξεχνάτε να την στέλνετε έγκαιρα.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΠΑΠΙΓΚΟΥ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ 40

1. Στο τεύχος Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου 1995 του περιοδικού το ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ δημοσιεύθηκε επιστολή μου με τον ανωτέρω τίτλο. Συμπλήρωμα αυτή είναι η παρούσα επιστολή βασισμένη και αυτή σε αξιόπιστα κείμενα όπως είναι το βιβλίο του ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ Χ. ΚΑΤΣΙΜΗΤΡΟΥ και σε αδιάφωτες μαρτυρίες προσώπων που έλαβον μέρος όπως: Η ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ, Ο ΓΡΗΓ. ΣΤΑΡΑΣ, Ο ΠΥΡΟΣ ΣΤΑΡΑΣ, Η ΘΑΛΕΙΑ ΣΤΑΡΑ-ΣΥΝΟΥ και άλλοι.

Θα ήθελα να σταθώ ιδιαίτερα στη δραστηριότητα της ΘΑΛΕΙΑΣ. Η ΘΑΛΕΙΑ δεν ήταν απλώς μόνον η δασκάλα του χωριού, αλλά είχε επαγγελματικές αρμοδιότητες εις την νεολαία όπως όλοι οι δάσκαλοι της εποχής εκείνης και επί πλέον εις την κινητοποίηση όλων των κατοίκων που είχαν δυνατότητα να προσφέρουν υπηρεσίες εις την άμυνα από εχθρικών προσβολών, εις την περίθαλψη των θυμάτων εκ των καταστροφών του πολέμου και γενικώς εις την υποβοήθηση του έργου των μαχομένων ενόπλων δυνάμεων.

2. Όταν της ζητήθηκε η βοήθεια, έτρεξε από πόρτα σε πόρτα να βρει τα κατάλληλα πρόσωπα, να τους εξηγήσει τι ήθελε, χωρίς θόρυβο, με ψυχραιμία και σοβαρότητα και προπαντός με κλειστό στομάχι, χωρίς να βγάζουν «τσιουμί» όπως χαρακτηριστικά έλεγε.

Τώρα τη θυμόμαστε με συγκίνηση και ανάβουμε ένα κεράκι στη μνήμη της.

3. Η ιστορία χρησιμοποίησες γυναικών του ΠΑΠΙΓΚΟΥ δια την μεταφοράν πολεμοφοδίων ξεκινάει από την 3-10-40 κατά των οποίων η VIII Μεραρχία προσπαθούσε να ενισχύσει την τοποθεσία αντιστάσεως (ΓΚΡΑΜΠΑΛΑ-ΚΑΛΑΜΑΣ) για να καταστή ικανή να αποκρούσει την αναμενόμενη εχθρική επίθεση και ταυτοχρόνως να καλύψει το δεξιόν πλευρόν της, οπότε μεταξύ των άλλων διέταξε. (σελίς 124 του βιβλίου του Στρατηγού Χ. ΚΑΤΣΙΜΗΤΡΟΥ).

«(3) Το 15 Συν/γμα πεζ. να διαθέσει ένα ουλαμόν μετά διμοιρίας πολυβόλων δια την κάλυψιν των ορεινών διαβάσεων ΠΑΠΙΓΚΟΥ και ΑΣΤΡΑΚΑΣ του ορεινού όγκου ΓΚΑΜΗΛΑ». Το 15 Συν/γμα πεζ. ανέθεσε την εκτέλεσιν της εν λόγω διαταγής εις το I τάγμα, το οποίον ήτο προωθημένον κατά την έναρξιν του πολέμου εις την περιοχήν Μέρτζανη - Αηδονοχώρι με αποστολή την επιβράδυνσιν της ταχείας προελάσεως των εχθρικών τμημάτων προς την το-

ποθεσίαν αντιστάσεως.

4. Το I Τάγμα συμπυκνώνοντο ευρίσκετο κατά την στιγμήν της λήψεως της εν λόγω διαταγής εις την περιοχή Γεροπλατάνου - Βίγλας. Ο κύριος όγκος του τάγματος θα εισήρχετο εις την περιοχήν αντιστάσεως όπου θα παρέμενε εν εφεδρεία, δια του δρομολογίου ΚΑΛΙΘΕΑ-ΔΙΑΚΟΠΙΑ-ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΥ. Ένας λόχος δια του δρομολογίου ΑΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ-ΑΡΙΣΤΗ-ΠΑΝΕ-

ΤΣΙ. Τον Λόχον αυτόν διοικούσε ο εφ. υπ'όχς ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ. Εις αυτόν ανετέθη η εγκατάστασις του ουλαμού εις ΑΣΤΡΑΚΑΝ.

5. Με τη βοήθειαν του σταθμού χωροφυλακής ΑΡΙΣΤΗΣ απέστειλεν τα αποκτούμενα πολεμοφόδια εις μικρόν ΠΑΠΙΓΚΟΝ τα οποία παρελήφθησαν από την ΘΑΛΕΙΑ με την φροντίδα της οποίας μεταφέρθησαν από τις γυναίκες του ΠΑΠΙΓΚΟΥ εις ΡΟΜΠΟΖΙ ΑΣΤΡΑΚΑΣ, όπου εν των μεταξύ έφθασε και ο ουλαμός δια την επάνδρωσιν της τοποθεσίας.

6. Εις την περιοχήν ΠΙΝΔΟΥ η κατάσταση εις πηρε δυσμενή τροπήν και υπήρχε κίνδυνος διηρύσεως αλпинιστών της Μεραρχίας ΤΖΟΥΛΙΑ εις τα μετόπισθεν της VIII Μεραρχίας.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΝ και η VIII ΜΕΡΑΡΧΙΑ αντιμετώπισαν την κατάστασιν όπως την περιγράφει ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΑΤΣΙΜΗΤΡΟΣ Χ. εις την σελίδα 128.

«Κατόπιν της δημιουργηθείσης σοβαράς καταστάσεως λόγω της συμπύκνωσης των δυνάμεων ΠΙΝΔΟΥ, η Μεραρχία εις εκτέλεσιν την υπ αριθ. 13036/31-10-40

τηλ. διαταγής του ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ εξέδωκε την υπ' αριθ. 20099/31-10-40 τηλ. διαταγών της, δι ης συνεκράτησε απόσπασμα αποτελούμενον εις του εις ΛΑΪΣΤΑΝ τάγματος 4 Συν/τος πεζ. μετά πυροβολαρχίας και του τάγματος ΚΟΝΙΤΣΗΣ υπό τας διαταγάς του γενναίου Αντ'χου ΦΡΙΖΗ ΜΟΡ. όπερ έλαβε εντολήν να καλύψη το δεξιόν πλευρόν της Μεραρχίας καταλαμβάνουν τα Νοτ. του ποταμού ΑΩΟΥ υψώματα και αποφράσσον τας μεταξύ των ορεινών όγκων ΓΚΑΜΗΛΑ και ΚΟΥΚΟΥΡΟΥΝΤΖΟΣ (υψ. 1835) ορεινάς διαβάσεις ην γραμμήν να κρατήσει πάση θυσία και αποκρούσει πάσαν διάβασιν του εχθρού Νοτ. του ποταμού. Υπό τας διαταγάς του αποσπάσματος τούτου ετίθεντο και τα κατέχοντα τας ορεινάς διαβάσεις ΠΑΠΙΓΚΟΥ - ΑΣΤΡΑΚΑΣ, Τμήματος (ουλαμός 15ου Συν/τος πεζ.).

Αι ανωτέρω τηλεγραφικά διαταγαί συγκροτήσεως του αποσπάσματος λόγω μη υπάρξεως ασυρμάτου εις τα ανωτέρω τάγματα διαβιβάζοντο ως και πάσαι αι λεπτομέρειαι δια του τηλεφωνικού γραφείου πολιτικής υπηρεσίας ΤΣΕΠΕΛΟΒΟΥ του οποίου ο προϊστάμενος τηλεγραφητής ΓΙΑΜΑΛΗΣ Κ. μεγάλως εξυπηρέτησε την Μεραρχίαν κατά τας σοβαράς και κρίσιμους εκείνας ώρας καθ' ας ο φιλόπατρις και φιλότιμος όντος υπάλληλος παρέμεινε ημέραν και νύκτα εις το τηλέφωνον πρόθυμος πάντοτε να βοηθήσει το έργον της. Και προσέφερε τότε πολυτίμους υπηρεσίας εις την πατρίδα δια της ταχείας μεταβίβασεως των τηλεφωνικών διαταγών της Μεραρχίας αι οποίαι τη δραστηρία μερίμνη του εστέλλοντο τάχιστα εις τας προς ας απευθύνοντο Μονάδας της Μεραρχίας.»

7. Εις αυτή προσθέτω εγώ ότι με τηλεφωνικό καλώδιο εκστρατίας το οποίο διέθεσε η διοίκις διαβιβάσεων της Μεραρχίας, έγινε έρπουσα τηλεφωνική γραμμή από το Τσεπέλοβο μέχρι τον ουλαμό ΑΣΤΡΑΚΑΣ.

8. Έτσι είχε η κατάσταση εις αρχές Νοεμβρίου 1940. Εν τω μεταξύ μετά το πρώτο δεκαήμερο του Νοεμβρίου εβελτιώθη η κατάσταση υπερ ημών τόσο εις τον τομέα της VIII Μεραρχίας όσον και εις τον τομέα ΠΙΝΔΟΥ όπου υπήρξαν εις τον αγώνα η ΤΑΞΙΑΡΧΙΑ και η ΜΕΡΑΡΧΙΑ ΠΙΠΚΟΥ. Έτσι και το τάγμα ΚΟΝΙΤΣΗΣ στο οποίο υπηρετούσαν αρκετά παιδιά του ΠΑΠΙΓΚΟΥ και μερικοί εξ αυτών ήσαν Αξ'κοί όπως ο ΠΥΡΟΣ

ΣΤΑΡΑΣ, οι αδελφοί ΧΑΡΙΑΛΑΚΗΣ και ΣΠΥΡΟΣ ΠΡΩΤΟΣΥΤΕΛΟΥ και ο αγαπητός φίλος και συνάδελφος ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΡΧΑΜΑΝΑΡΙΤΗΣ, πέρασε στην απίθθεση με κατάληξιν την τολμηρήν ενέργειαν του ΠΥΡΟΥ ΣΤΑΡΑ η οποία περιέγραφα στο προηγούμενο τεύχος, Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου 1995.

9. Με τον ΑΓΑΘΟΚΛΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ γνωριστήκαμε το καλοκαίρι του 1943. Τότε ήμουν υποδιοικητής του Υπαρχηγείου Ζαγορίου (ΕΔΕΣ) με διοικητήν Γ. ΛΥΓΕΡΑΚΗ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ήταν μέλος της ΑΠΛΟΚΗΣ αποστολής. Είχε πάει να αλεξιπύτω στην περιοχή ΤΖΟΜΕΡΚΩΝ μαζί με ΑΓΓΕΛΟΥ προερχόμενοι από την ΜΕΣΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ όπου είχε πάει και είχε εκπαιδευθή αλεξιπυτωτής.

Ήταν πάντα ενθουσιώδης και ριψοκίνδυνος. Μαζί κάναμε πειράγματα στην περιοχή της ΤΥΜΦΗΣ και καθαρίσκαμε τον ΡΟΜΠΟΖΙ ως πεδίο ρίψεων, το οποίο ελειτούργησε μόνο μια φορά και σταμάτησε λόγω των διαστάσεων και συγκρούσεων με το Ε.Α. Κατά την αναγνώρισιν στο ΡΟΜΠΟΖΙ μου έδειξε τα Πολύκεντρα λεία που είχε οργανώσει κατά την εγκατάστασιν του ουλαμού ΑΣΤΡΑΚΑΣ. Ήταν ακόμη άτακτα.

Επίσης μου διηγήθηκε τον ανειδίκεντο που έκανε την 10-11-40 εις μιαν επιθετική αναγνώριση προ της αντεπιθέσεως της ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ, ορμώμενος από ΤΖΟΥΦΑΡΑΧΗ προς ΔΕΜΑ. Τον υψώματα ο χάρτης τα ονομάζει ΚΕΦΑΛΟΒΟΥΛΓΑΡΑ. Αλλά εγώ δούμε τι γράφει ο σταθμητής ΚΑΤΣΙΜΗΤΡΟΣ στη σελίδα 199.

«Ο γενναίος διοικητής του 15ου Συν/τος πεζ. έφεδρος υπ'όχς ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ επωφεληθείς του αφηνιάσματος επέφερε εις τον εχθρόν τολμηρά και αποφασιστικώς προωθήσας τον Λόχον του μέχρι του υψώματος ΚΕΦΑΛΟΒΟΥΛΓΑΡΑ όπου ανακάλυψε και έτερον εχθρικών τμημάτων όπερ συμπτύσσεται απάνω στην ενέργειαν ταύτην του Λόχου υπεστήριξεν ισχυρώς και το πεδίο βολικόν μας».

10. Αυτά είχα να συμπληρώσω για τη συμμετοχή των γυναικών του ΠΑΠΙΓΚΟΥ στον πόλεμο του 40, και να προσθέσω ότι χωρίς αυτές η παρούσα γενεά και αυτή που θα επακολουθήσουν θα μπορούν να ατενίζουν με υπερηφάνειαν το βάθρο στο ΠΟΝΤΟΒΑΝΙ.

Σας ευχαριστώ

Ι. ΜΗΤΣΙΔΑΗΣ

Ποίηση Ζαγοριοίων

ΕΛΕΓΙΑ

ΜΟΙΡΟΛΟΪ ΣΤ' ΑΔΕΡΦΙΑ ΜΟΥ

«Μέρα Μαγιάς—πριν 3 χρόνια— μας «μίσειψε» ο Άρης. Και πριν 6 μήνες ο Τακούλης, ο δευτερότοκος. Κι έμειναν με μένα τα μοιρολόγια....».

Β. ΤΖΙΟΒΑΣ

Ποιον, πώς και τι να πρωτοκλάψω
ποια μοιρολόγια τώρα να σας πω.
Ολόκληρη μια ζήση, πώς να θάψω
Να σκούξω τώρα, πώς το χαλασμό;

Τώρα το χωρισμό, πώς να παλέψω;
Το πατρικό μας σπίτι ορφανό.
Με ποιον τα όνειρά μου πια να πλέξω
πώς να καταλαγιάσω τον καημό;

Βιαστήκατε, χωρίς να σεβαστείτε
της γέννας και του χάρου τη σειρά
και φύγατε και δεν θα ξαναρθείτε.
Κι έγιναν τώρα οι μνήμες ουρλιαχτά.

Κλείσαν για μένα οι ρούγες του χωριού μας
Που τόχαμε κι οι τρεις χιλιακριβό
Έρωτας κι έγνοια, μιας ζωής, τον νού μας.
Πάει, μαζί σας πέθανε κι αυτό...

Τι μοιρολόγια τώρα να σας φτιάξω;
Ποια μοιρολόγια τώρα να σας πω,
τώρα με τι λιαλιά; πώς να φωνάξω;
Αφού μαζί σας, πέθανα κι εγώ.

ΜΟΙΡΟΛΟΪ ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑΚΗ

Όνειρο
που ήταν λεία αληθινό
και συ μικρό παιδάκι,
σε κράταγα στην αγκαλιά,
σε γέμιζα μ' αγάπη.
Και περπατούσες πλαΐ μου
κι εγώ απ' το χεράκι,
σου μάθαινα για τη ζωή
το ίδιο μονοπάτι.
Σου έλεγα για μάγισσες,
για δράκους, για νεράϊδες,
για σκλάβους και για πειρατές,
κίστρα και βασιλιάδες.
Να μάθεις τι είναι οι πλούσιοι,

φτωχοί, δυστυχισμένοι,
οι χήρες και τα ορφανά,
άρρωστοι, πονεμένοι.
Σου μάθαινα για τη ζωή,
δέντρα, πουλιά, φεγγάρι,
τι είναι πόνος και χαρά,
η αλήθεια και η απάτη.
Κι εσύ βιαζόσουν κι έλεγες,
πότε να μεγαλώσω,
να τους αλλάξω τους κακούς
κι αγάπη να τους δώσω.
Ένα μόνο δεν σούμαθα,
φτωχό μου παλικάρι,
οι άνθρωποι είναι κακοί,
δεν θέλουν την αγάπη.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Κ. ΖΑΜΠΑΛΑ

ΣΤΟ ΧΑΜΟ ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΜΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ

Τι κι αν γέρνουν μαραμένα τα λουλούδια
και τα πέταλα μαδάει η βροχή;
Είναι τ' άρωμα που πνέουν στ' άνθισμά τους
αναλλοίωτο... η ίδια τους «ψυχή».

Τι κι αν έπεσες σαν δέντρο μεσ' τη μπόρα
που το βρίσκει στην ορμή του ο χαλασμός;
Μη λυπάσαι.... κι είναι βάλαμο στη θλίψη
των δικών σου, ο στερόνός σου ανασασμός.

Τι κι αν φεύγουν οι «καλοί» μας απ' τον ήλιο,
και τους θάβουν ασπλαχνά στη γή;
Μεσ' του τάφου το σκοτάδι θα ροδίσει,
και γι αυτούς μιαν αβασίλευτη αυγή.

Τι κι αν χάθηκες ανέλπιστα στο χάος,
σαν τραβούσες γελαστός την «πετονια»;
Μη τρομάξεις... το κρατάει το μυστήριόν σου
που της χάρισε να χτίζει, η νιά γενιά.

Να μία νίκη που κοντά σε συντροφεύει,
κι ας μη πρόλαβες ν' αράξεις στην κορφή....
Φτάνει π' ανοίξεις πλατύ ένα μονοπάτι
στον «βουνού» σου χαμηλά την παρυφή.

Κι ως σύννεφο μας στ'χν' αστροπελέκια
και στο διάβα του σκορπά τη συμφορά,
θάβονται κι άλλοι, κι έρχοντ' αλυσίδα
για να δώσουν στους κατοπινούς χαράς.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΖΩΡΔΟΥΜΗΣ

«Πάνω-Σουδενιώτης»

Ο Άγιος Χαράλαμπος στη Λάιστα Ζαγορίου

**Όποιος γεννηθεί στη φυλακή
τη φυλακή θυμάται**

έλεγαν οι παλιότεροι σαν τύχαινε και μιλούσα καμιά φορά μαζί τους. Τότε όμως δεν τα πίστευα. Θες γιατί δεν είχα γνωρίσει ακόμη τη ζωή, θες γιατί τα θεωρούσα υπερβολές. Ήμουν ένα αϊτό-πουλο, που δεν ήθελα τίποτε άλλο, παρά να χτυπήσω τα φτερά μου και να πετάξω... Να δω καινούργιους κόσμους, άλλους ανθρώπους να γνωρίσω και να γνωριστώ.

Μόνο που η ζωή τελικά είναι ένα ποτήρι νερό που όλο πίνεις και πίνεις και όμως ούτε αυτό αδειάζει ποτέ, ούτε εσύ ξεδιψάς. Έτσι γίνεται και με τους περισσότερους ξενιτεμένους πατριώτες. Όσους ανθρώπους και αν γνωρίσαμε, όσες πολιτείες και αν είδαμε, πάντα ο νους μας τρέχει και γυρνά πίσω στα Ζαγορώρια μας, στη Λάιστα, τη μικρή πατρίδα μας.

Όταν τραβήξεις για κει ξανα-νοιώθεις λίγο απ' το παλμό της πρώτης σου νιότης. Βλέπεις γνωστούς και φίλους με τα σημάδια του χρόνου πάνω τους. Ύστερα προχωράς και στο ξωκλήσι του αγίου Χαράλαμπου στη βουνοκορφή. Το προσκύνημα μοιάζει σαν μια ευχαριστία, σαν την εκπλήρωση ενός τάματος που σε φύλαξε γερό και γύρισε πίσω. Αφού προσκυνήσεις λοιπόν, νιώθεις μέσα σου μια ακατανίκητη επιθυμία να βγεις έξω να περπατήσεις, να χρεϊς αυτήν την πανοραμική θέα που απλώνεται μπροστά σου, να δεις τον Πάπιγκο, την Γκαμήλα, λίγο πιο κει τον Σμόλιγγα και απ' την άλλη μεριά πάλι την Τσοούκα. Να κάτσεις στο κιάκι που έφτιαξε ο Σύλλογος, για να σκεφτεί, να ηρεμήσεις, να νιώσεις τούτη την περηφάνεια λες και είσαι ο πρώτος άνθρωπος που ανέβηκε εκεί, που είδε τούτο το άφραστο μεγαλείο. Είναι ένας ζωγραφικός πίνακας, που μόλις βγήκε απ' τα χέρια του δημιουργού. Λίγες πινελιές μόνο μένουν, ίσα για να βάλει ο άνθρωπος την προσωπική του σφραγίδα. Γύρω σου απλώνεται μια απέραντη φύση άνθρωπος - Θεός αρμονικά συνταιριασμένα. Νιώθεις και συ σαν τους γέροντες, που είχαν δει λίγη ώρα πρωτότερα να κάθονται στην μακάρια ησυχία τους, στην πλατεία του χωριού.

Το σιωπή όμως έρχονται να ταραξουν φωνές. Τα πουλιά για λίγο σπαίζουν το κελαϊδισμό τους, προσμένοντας να δουν τον επισκέπτη. Είναι κάποιος που έρχεται πολύ συχνά εδώ πά-

νω, γι αυτό και τούτα ξανάρχισαν με πιο πολύ ζήλο το τραγούδι τους, σα να θέλαν να τον καλωσορίσουν. Τα χαιρετάει και κείνος με ένα κούνημα του κεφαλιού του. Αποτραβιέται στη σιωπή του και όταν ανοίγει το στόμα του τα λόγια που βγαίνουν απ' τα χείλη του είναι λόγια όλων όσων έχουν δει τούτο το έργο: Γειά στα χέρια σου μπαρμπά - Χρόνη Δρούγια, που μαζί με τη γυναίκα σου τη κυρά - Μαρίκα, βοηθήσατε στο να γίνει τούτος ο παράδεισος.

Η θύμηση γυρνά πίσω στα περασμένα και ο καθένας αρχίζει να λέει όσα ξέρει γι αυτή την ιστορία. Τι και αν δεν είναι ο μπαρμπά - Χρόνης από δω, αλλά απ' τη Βουβούσα. Εμείς οι Λαϊστίνοι, τον νιώθουμε και αυτόν Λαϊστίνο. Έχει το ίδιο αίμα με μας. Η ζωή του είναι μια ασταμάτητη προσφορά γι αυτόν εδώ τον τόπο. Μισό εκατομμύριο και παραπάνω, μαζί με τη συντροφιά της ζωής του, τα χαλάλησε για να γίνει τούτο δω το μέρος ανάπαυση ψυχών. Και όχι μόνο αυτό. Δεν τα βάζει κάτω αλλά προσφέρει και θα συνεχίσει να προσφέρει χρήματα, κόπο, πόνο, μόχθο, αγρύπνια, μεράκι. Μα και για την γυναίκα του την κυρά - Μαρίκα τι να πρωτοπεί και τι να πρωτοθαυμάσει κανένας. Όπου σταθεί σκέφτεται την αναζωογόνηση του χωριού. Είναι στιγμές που αναρωτιέται όποιος τη γνωρίζει καλά αν θέλει τίποτα άλλο πιο πολύ στη ζωή της απ' το να δει ξανά το χωριό ζωντανέμένο, να ακούει κλάμματα παιδιών, τα κελαρηστά γέλια των κοριτσιών, να δει γάμους να γίνονται και σπιτικά να ανοίγονται...

Μένοντας εκεί μόνος συλλογίζεται... Άραγε πώς να ήταν η ελληνική ύπαιθρος, τα χωριά και οι πολιτείες μας, αν οι αρμόδιοι έδιναν την πρόβλεψη προσοχή; Μα αυτοί όμως είναι μακριά... Η προσπάθεια πρέπει να ξεκινήσει από μας τους ίδιους. Άνθρωποι σαν το μπαρμπά - Χρόνη και τη κυρά - Μαρίκα μας δίνουν το παράδειγμα. Ένα ευχαριστώ στην προσφορά τους, όσο μικρό ή μεγάλο και αν είναι δεν πετυχαίνει τίποτα. Χρειάζεται να βρεθούν μιμητές και αξιοί συνεχιστές τους. Μόνο έτσι θα νοιώσουν και τούτοι δικαιωμένοι για το έργο τους. Μπαρμπά - Χρόνη και κυρά - Μαρίκα συνεχίστε να είστε το παράδειγμά μας...

ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΚΟΓΚΟΥΛΗΣ
Καθηγητής Πανεπιστημίου

Η Π Ε Ι Ρ Ω Τ Ι Κ Α

Την Κυριακή των Βαΐων, είχα την ευκαιρία να ζήσω στιγμές που θύμισαν την αδικημένη πατρίδα μου, 'Ηπειρο!

Οι ηπειρώτες του νομού Ημαθείας, με την πρωτοβουλία του αξιέπαινου προέδρου των Τάσιου Βασιάδη, οργάνωσαν μια εκδήλωση, με ομιλία του κ. καθηγητού Κόντη, από το πανεπιστήμιο Θεσ/νίκης, με θέμα τους κατατρεγμένους βορειοηπειρώτες.

Στο τέλος της πολύ τεκμηριωμένης ομιλίας, απολαύσαμε και τα φημισμένα ηπειρωτικά τραγούδια και τους ωραίους χορούς, μεταφέροντάς με στην γενέτειρά μου! Η 'Ηπειρος έχει την καλύτερη λαϊκή μουσική της πατρίδος μας και κάνει μόνο... εξαγωγή στα τόσα όμορφα τραγούδια της.

Διάβασα πρόσφατα ένα βιβλίο του Γιάννη Κολιόπουλου, με τίτλο «Η ληστεία στην Ελλάδα», όπου σε ένα σημείο μνημόνευε, ότι την ληστεία την κυνηγούσε το κράτος, αλλά ο λαός πένε τα κατορθώματα των ληστών, με τραγούδια και σήμερα γνωστά!

Ο κ. Βασ. Κόντης, γνωστός των προβλημάτων αλλά και της ιστορίας της Βορ. 'Ηπειρου, από όπου κατάγεται, μας ενημέρωσε για τα πολλά ιστορικά γεγονότα, που αφορούν αυτήν την ελληνική περιοχή.

Το επώνυμο του κ. καθηγητού, με γύρισε πολύ πίσω, στα φοιτητικά χρόνια. Είχα τον ρωτώ, έναν συμφοιτητή, Κόντη Βαγγέλη, έχει κάποια σχέση με την οικογένειά σας ή είναι συνωνυμία; Αδελφός του πατέρα μου, απαντά: Αλλά δυστυχώς πέθανε προ 15ετίας.

Οι βορειοηπειρώτες θέλησαν να είναι ανεξάρτητοι και το 1914 κύρηξαν την Β.Η. αυτόνομη.

Ειδικά οι χειμαριώτες, με τον λεβέντη Σπυριδελίο, έδειξαν αποφασιστικότητα. Το κράτος μας όμως, δεν μπόρεσε να τους βοηθήσει ουσιαστικά, επειδή στην Κοινωνία των Εθνών, πρωτοστατούσαν αρνητικά, η Αυστρία, Ρωσία και ειδικά η Ιταλία. Εναντιώθηκαν στα ελληνικά όνειρα.

Επί πλέον δε στον τόσο μαχητικό Ελευθέριο Βενιζέλο, έθεσαν υπόψιν ότι: Αν θέλει να ξεκαθαριστεί το θέμα της ανεξαρτησίας των νήσων του Αιγαίου, θα θυσιάσει την Β. 'Ηπειρο.

Όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα, που τό θορυβώδης διατυμπανίζονται σήμερα, για την Β. 'Ηπειρο, ήταν πάντα ανύπαρκτα... Επειδή ασχέτως αν το ελληνικό στοιχείο ζούσε υπό ξένην κατοχήν, δεν απολάμβανε έστω και τα στοιχειώδη δικαιώματα.

Τα ελληνικά σχολεία τα κατήργησε η Αλβανία, το δε 1967 έκανε το ίδιο με τις εκκλησίες τις οποίες έκανε σταύλους. Στην εκκλησία βασίστηκε ο εθνικός αγών στην μητέρα Ελλάδα, ήταν δε κάποτε το κεντρικό σχολείο.

Τα παιδιά όταν έπαιζαν στον δρόμο ή αλάνες, μιλούσαν ελληνικά και τα άκουγαν οι Αλβανοί, έκλειναν τους γονείς των 15 χρόνια φυλακή!

Αυτή ήταν η άγρια κατάσταση για τον αφανισμό των Ελλήνων.

Το 1921, όταν ορισμένες περιοχές της Β. 'Ηπειρου επανέκτησαν, η Ελλάδα δεν μπόρεσε να τους μπει, γιατί τότε ήταν μελετημένος τον πόλεμο της Μικράς Ασίας, ο οποίος δυστυχώς κατέληξε στην κρασιατική καταστροφή, με τα κολούθια της.

Η Ελλάδα ευτυχώς, με αρωματισμένη αλλά και με αναγνωρισμένη την αξία της διεθνώς, ήταν μερικών νικητών στο Β' παγκόσμιο πόλεμο.

Η Ιταλία που μας έβαζε τρικλοποδιές όταν διατυμπανίζαμε τα ελληνικά δικαιώματα για την 'Ηπειρο, ήταν μεταξύ των ηττημένων και ταπεινωμένων λαών που αγκυλώσαν την ανθρωπότητα.

Γιατί τότε δεν πιέσαμε τους Άγγλους, να δικαιωθούν έστω και για το ακανθώδες πρόβλημα της 'Ηπειρου, αλλά αρκεστήκαμε να ματωρίσουμε με τον τριετή πόλεμο.

Πόσα λάθη εις βάρος μας κάναμε!

Προπολεμικά, ασχέτως αν η ρειοηπειρωτική πρόβλημα έλυτο, οι συμπατριώτες μας ορισμένα δικαιώματα. Μπαρμπά, π.χ., να μπαίνουν στην Ελλάδα.

Σήμερα οι σχέσεις μας είναι καλύτερες με την Αλβανία, η οποία νομίζει η Ελλάς την βοήθεια που τρώει, όπως π.χ. οι 2-3000 Αλβανοί που εργάζονται εδώ και νε... χορτάτοι στον τόπο τους, νουν όμως και... τον κάναμε να τους επιβάλλουμε εμείς, να ανταποκριθούμε σε ορισμένες υποχρεώσεις!

Και τώρα κάτι που εγώ έχω πολλά χρόνια πίσω.

Όταν κυβερνούσε τους αλβανούς ο βασιλιάς των Αχμέτ Ζωύρε, που και στην παιδική του ηλικία, μεταξύ 1932-35, εργόταν στο χωριό του βουόσα Ζαγορίου, νομού Ιωαννίνων, πολλοί κυρατζήδες, ιδία από το φαλόχωρι Σωτήρα με 100-200 μισθώματα, για την μεταφορά της Σουλτάνας Γιάννινα.

Νοσταλγώ τα πολυφωνικά τραγούδια τους, τα οποία είναι δύσκολα τα θανμάσια τραγούδια του Παπαίου.

Είναι αναμφισβήτητο ότι επηρεαστεί από την αρμονική μουσική και τα τραγούδια των.

Το δημοσίεμά μου, το οποίο έπιζω να το διαβάσουν μερικά και ενημερωθούν για ορισμένα προβλήματα, θα αποταθεί με παρακλήση στον κ. διευθυντή της εφημερίδας «Λαός» Βεροίας, αλλά να στείθει και στα Γιάννινα, στην περιοχή «Πρωϊνός Λόγος», στο περιοδικό «Το Ζαγόρι μας» καθώς και στην εφημερίδα του χωριού μας, όλα τυγχάνω συνδρομητής των.

ΚΩΝΝΟΣ ΧΑΤΖΗΣ
Πατέρας Βαγγέλη

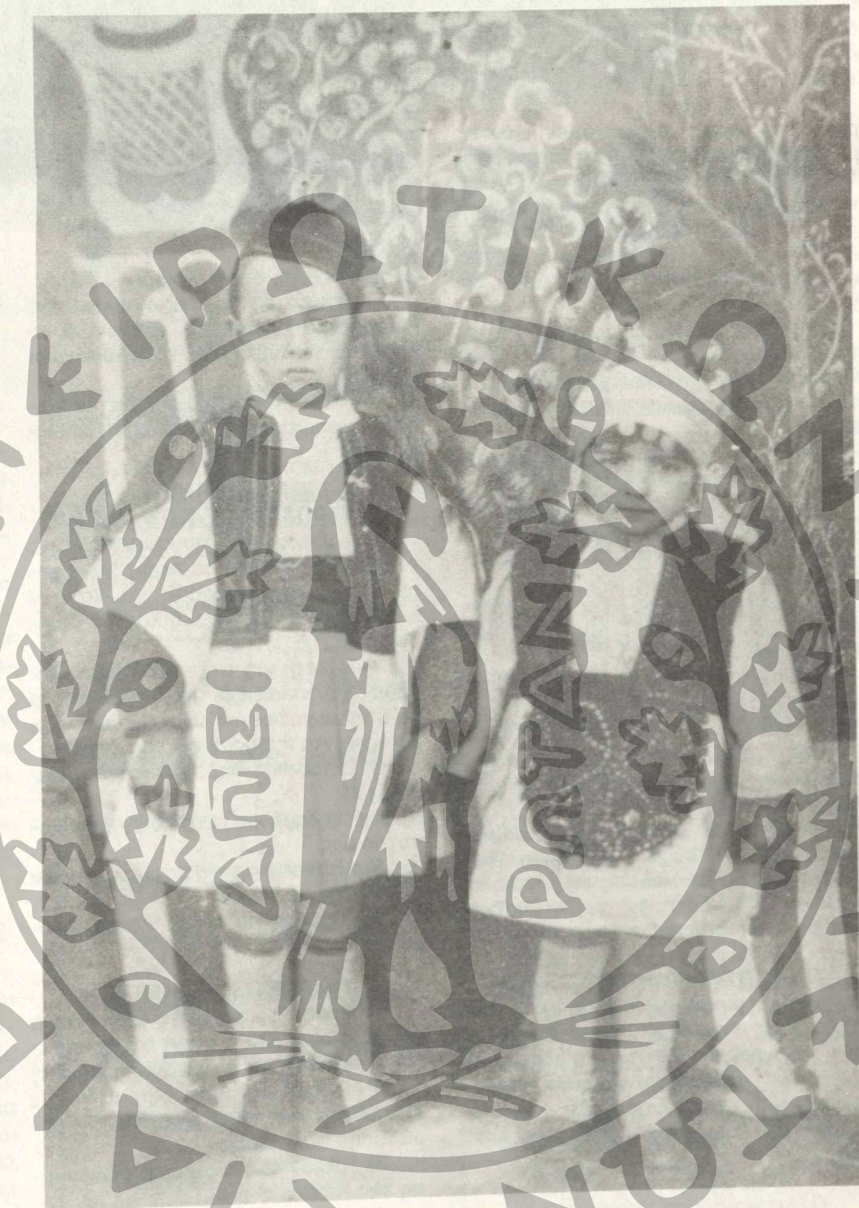
ΛΑΪΣΤΑ ΕΥΧΕΤΗΡΙΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΩΝ ΝΕΩΝ ΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ 1920

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΜΕΡΤΖΙΟΥ

Φωτ. 3) Δράμα τη 15/9/25 Δώρον στην αγαπητήν μου Βασιλικήν Αγαπητή μου εξαδέλφη μου Βασιλική λάβε την φωτογραφίαν από την Δράμα για ενθύμιον. Μετ' αδελφικής αγάπης Ιωάννης Χρ. Τοπάλης

Φωτ. 1) Έν Δράμα τη 20η Οκτωβρίου 1921 Λάβεται την φωτογραφίαν μας πάππου προς ενθύμιον. Εύμαστε δε α! Εγώ, δηλαδή, ο Γιάννης β! Ο Θεόδωρος τουκανάτα Γ! ο αδελφός μου Βασίλειος και Δ! η αδελφή μου Χαρίκλεια. Εγώ γράφω μετ' αγάπης θεμής. Ιωάννης Τοπάλης

Φωτ. 2) Δράμα τη 8/Αυγούστου 1923 Σεβαστέ μου Πάππε την δεξιάν σου ασπάζομαι. Την θείαν μου και εξαδέλφη μου Βασιλικήν τους ασπάζομαι. Από πατέρα μου, Μητέρα μου, Χαρίκλειαν και Βασιλίκην έχεις τα δέοντα. Σας στέλλω την φωτογραφίαν μου ως ενθύμιον από την Δράμαν. Μάθε δε ο Γιάννης απολύθη, ήρθε εδώ και είναι καλά. Άνευ ετέρου Μετά τιμής Γιάννης Τοπάλης

Φωτ. 4) Ενθύμιον του έτους 1930. Πολλές ευχές Γιάννης Πιάσης Σούλα Πιάη

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ

- 30.000**
Ιωαννίδης Ιωαν. Σταύρος
- 20.000**
Στάρα-Γαλερίδου Αλίκη (6)
- 10.000**
Βακόλας Ιωάννης (2)
Τολίδου Θάλεια
- 5.000**
Βούδας Πέτρος
Καρατζάς Μιχαήλ
Κουρτόγλου Γεώργιος
Λαζαρίδου Κ. Πηνελόπη
Λιόγκας Θρασύβουλος
Νούλης Γεώργιος
Παλαιολόγος Χαρ. Γεώργιος
Παλιάτσος Αθανάσιος
Παπαβασιλείου Μιχαήλ
Σκαρβέλη-Τσουμπανίδου Μαρί-
να
Σιούτη Αθανασία-Ρούλα
Τζορδάνης Μενέλαος
Τσαβαλιάς Χριστόδουλος
Τσιομίδης Αδαμάντιος
Φούφα Μαρία
- 4.000**
Αλεξίδου Αλεξάνδρα
Ζώης Ιωάν. Άρης
Ζώης Ιωάννης
Μασούρας Ιωάννης
Μπίκα Κούλα
Πρωτόπαππα Αναστασία
- 3.500**
Μασούρας Κων/νος
- 3.000**
Αργυρίκου-Ματθοπούλου Ασπασία
Βλαχόπουλος Θεμιστοκλής
Βλαχοπούλου-Κουμπή Κλεονίκη
Γκούβης Χρήστος
Δάλλας Πολύβιος
Δούσμπης Χρήστος
Καραλής Γεώργιος
Καρβούνης Θεόδωρος
Καρπούζη Ευτέρπη
Καψάλης Ιωάννης
Κεσίση Μαρία
Λαμπροπούλου Στέλλα
Μαυριανός Ευάγγελος
Πανταζής Ελευθέριος
Παπαζογλου Εμμανουήλ
Σακελίδη-Καρτσ/κη Ναυσικά
Σακελλαρίδης Στάθης
Σουσιόπουλος Αναστάσιος
Τζαμπούρας Πανταζής
Τζιομάκας Θεόδωρος
Τζόκας Ιωάννης
Τσέτση Μαριάνθη
Τσολάκης Αθανάσιος
Τσουμάνης Δημήτριος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

- 7.500**
Μπάρκας Χαράλαμπος (4)
- 6.500**
Γιαννακού-Κρασαδάκη Αλίκη (3)
- 6.000**
Πελένης Κλέαρχος (3)
- 5.000**
Βανακούλη Αριστέα (2)
Βαταβάλη Αρσινόη (2)
Γκούρη-Γιακοστίδου Μαριγώ (2)
Γκράτζιος Φιλοποίμων (2)
Καπρίτσιος Ιωάννης (2)
Καρράς Γεώργιος (2)
Ντινούλης Κων/νος (2)
Παντελή Θ. Αλεξάνδρα (2)
Παπακώστα Κλεονίκη (2)
Σιάκαρης Κων/νος (2)
Στρούλιας Αντώνιος (2)
Τοιαπίλης Οδυσσεύς (2)
Τσομίδα Σταυρούλα (2)
- 4.000**
Καπετάνιος Δημήτριος (2)
- 3.500**
Γεωργίου Κων/νος (2)
- 2.500**
Βαταβάλη Ηλέκτρα
Βαταβάλης Φίλιππος

Ζωρδούμη Αγγαία
Ζωρδούμης Περικλής
Καμπλέτσας Οδυσσεύς
Καφέτσιος Αθανάσιος
Κοντοδήμος Χαρίλος
Κοντογιάννης Κων/νος
Κωνσταντίνου Μιχαήλ
Μανθόπουλος Δημήτριος
Μανθόπουλος Κων/νος
Μυτιληναίου Ειρήνη
Νάσιου Δ. Αθηνά
Οικονομίδη Αθηνά
Οικονόμου Κ. Βαρβάρα
Παπαχρήστος Ιωάννης
Πασχάλη Ευθαλία
Πέτσα Σταυρούλα
Πολυμέρης Γεώργιος
Ρέκκας Δημήτριος
Σουσιόπουλος Ιωάννης
Σουσιόπουλου-Αδρίμη Έφη
Τζίμας Δημ. Ιωάννης
Φωτιάδης Ιωάννης
Χριστοδούλους Λεωνίδα

2.000

Βούρη Π. Ειρήνη
Σιάτρα Ευθαλία
ΣΗΜ. Οι μέσα σε παρένθεση αριθ-
μοί δηλώνουν τα έτη πληρωμής.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Για την εκπλήρωση των σκοπών
του Περιοδικού «Το ΖΑΓΟΡΙ μας»
— Ο κ. Μιχαήλ Καρατζάς, δρχ. 15.000
— Ο κ. Γεώργιος Χαρ. Παλαιολό-
γος, στη μνήμη της γιαγιάς του Αγγελι-
κής Τζιμή, δρχ. 5.000
— Ο κ. Γεώργιος Νούλης στη μνή-
μη του πατέρα του Λύσανδρου Νούλη
με τη συμπλήρωση ενός έτους από το
θάνατό του πρόσφερε δρχ. 5.000.
Η Σ.Ε. ευχαριστεί

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΗΡΩ ΤΗΣ ΖΑΓΟΡΙΣΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

— Ο κ. Σταύρος Σουκιώτης, στη
μνήμη του Μιχαήλ Σακελλαρίδη,
δρχ. 10.000
— Ο κ. Αθανασία-Ρούλα Σιούτη,
δρχ. 5.000
Η ΙΛΕΖ ευχαριστεί θερμά

ΒΙΤΣΑ - Εις μνήμην

— Οι οικογένειες Ιωάννου και Φι-
λίππου Νικολαΐδου κατέθεσαν, εις μνή-
μην της μητρός των Ευλαμπίας Νικο-
λαΐδου, εις το Γηροκομειον Ζωσιμαδών,
δρχ. 20.000, αντί μνημοσύνου.

ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ - Δωρεά εις μνήμην

— Ο κύριος Αρίστείδης Φλώρος,
εις μνήμην της αγαπημένης αξέχαστης
αδελφής του Ειρήνης Σάρκα, κατέθεσε,
αντί στεφάνου δραχμές είκοσι χιλιάδες
(20.000) για τις Αγιογραφίες του Αγίου
Νικολάου Τσεπελόβου.
Αιώνια τους η μνήμη
Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ - Προσφορές - δωρεές

— Η κ. Αμαλία Ματσούλη πρόσφε-
ρε 15.000 δρχ. για τις ανάγκες του νε-
κροταφείου, στη μνήμη του αγαπημέ-
νου συζύγου της Χριστοδούλου Μα-
τσούλη και της πεθεράς της Ευγενίας
Ματσούλη.
— Για τις ίδιες ανάγκες πρόσφερε
5.000 δρχ. στη μνήμη της αξέχαστης
Ελένης Βουδδα.
— Ο κ. Βασίλειος Καρπούζης πρό-
σφερε 15.000 δρχ. για τις ανάγκες της
Εκκλησιαστικής Επιτροπής, στη μνήμη
της μητέρας του Ελένης.
— Ο κ. Σπύρος Κατσίκης και η σύζυγός
του Μαίρη δώρισαν στον Ιερό Ναό Αγί-
ου Νικολάου ένα μανουάλι.
Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί

ΦΡΑΓΚΑΔΕΣ - Δωρεά

— Οι αδελφοί Γιώργος Τσεκούρας
και Κλειώ Στάθη, εκτελούντες επιθυμία
του αποβιώσαντος την 5 Μαρτίου 1995
πατέρα του Αριστοφάνη Τσεκούρα,
πρόσφεραν από τα χρήματά του στη
μνήμη του, το ποσό των εκατό χιλιά-
δων (100.000) δραχμών, για τις ανά-
γκες του Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου
του χωριού μας.
Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί θερμά

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - Αντί μνημοσύνου

— Πόσο γρήγορα περνούν τα χρό-
νια! Ποιός το πιστεύει πως πέρασαν
κιάλας δώδεκα χρόνια από το θάνατο
του Κώστα Στεφανίδη! Η παρουσία του
εδώ μέσα στα Γραφεία της Ενώσεως
Ζαγορισίων είναι τόσο ζωντανή! Φαίνε-
ται πως οι «ζωντανοί» άνθρωποι στο
πέρασμά τους αφήνουν βαθεία τ' αχνά-
ριά τους και δε χάνονται.

Από τη γυναίκα του την Αμαλία και
την κόρη του Όλγα Στεφανίδη-Πατρή,
πήραμε είκοσι χιλιάδες υπέρ του φιλαν-
θρωπικού έργου της Ενώσεως Αποδή-
μων Ελαφοτόπου Ζαγορίου Ηπείρου,
που για πολλά χρόνια ήταν μέλος του
Δ.Συμβουλίου.

Εμείς τους ευχαριστούμε και τους
ευχόμαστε να είναι πάντοτε καλά και
να τον θυμούνται.

— Από την Αθηνά Οικονομίδη στη
μνήμη του συζύγου της Αποστόλη λά-
βαμε 20.000 δρχ. υπέρ του φιλανθρω-
πικού έργου της Ενώσεως.

ΕΝΩΣΗ ΑΠΟΔΗΜΩΝ ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΥ

Κ. ΠΕΔΙΝΑ - Προσφορές

Υπέρ του ναού Αγ. Αθανασίου προ-
σφέρουν:

— Η Μαίρη Μενελάου Γκράτζιου
στη μνήμη του αξέχαστου κι αγαπητού
συγγενή και φίλου Τακούλη Τζιόβα
5.000 δρχ.

— Η Αγγαία Ζωρδούμη, στη μνήμη
των γονέων Δημοσθένη και Όλγας Ιω-
αννίδη του συζύγου της Γεωργίου και
του μονάκριβου γιού της Ντίνου,
10.000 δρχ.

Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί

ΚΟΥΚΟΥΛΙ - Προσφορές

— Η Ασπασία και Θάλεια Σβώλου
προσέφεραν για τα στασίδια της εκκλη-
σίας «Κοίμησης Θεοτόκου» Κουκουλί-
ου (10.000)μ στη μνήμη του αδελφού
των Γιάννη που σκοτώθηκε στις 27
Μάρτη στον ελληνοϊταλικό πόλεμο.

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ - Δωρεές

Εις μνήμην του Ελευθέριου Καμτσά-
κα πρόσφεραν στο Σύλλογο:

— Καμτσάκα Ευρύκλεια 30.000 δρχ.
— Καμτσάκα Ισμήνη, Αλίκη, Αφροδίτη
30.000 δρχ.
— Δάλλας Κων/νος 10.000 δρχ.
— Λούπη Γαλάτεια 10.000 δρχ.
— Παπαγαστάσιου Γαβριήλ 10.000 δρχ.
— Μπουκουβάλα Ιωάννα 10.000 δρχ.
— Εις μνήμην του Ηλία Κατσαβριά οι:
Γιάννης Κατσαβριάς, Παναγιώτης Καρ-
βούνης και Παντελής Καρβούνης αντί
στεφάνων, πρόσφεραν στο Σύλλογο
το ποσό των 35.000 δραχμών.
Ο Πρόεδρος και το Διοικητικό
Συμβούλιο του Πολιτιστικού μας Συλ-
λόγου του ευχαριστεί όλους θερμά.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Πα-
νελληνίας Οργάνωσης Αγώνιστων
Εθνικής Αντίστασης (Π.Ο.Α.Ε.Α.) του
παραρτήματος Νομού Ιωαννίνων, ευχα-
ριστεί την Αριστούλα Θεμ. Καζαντζή,
αντιπρόεδρο του παραρτήματος, για
την οικονομική ενίσχυση με δέκα
(10.000) χιλιάδες δραχμές, για δεύτερη
φορά, στη μνήμη του αδελφού της Τά-
σου Καζαντζή, Αγώνιστή της Εθνικής
Αντίστασης, που κατάγεται από την
Ελάτη Ζαγορίου.

«ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ»

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ιδρυτής:
ΚΙΜΩΝ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

★
Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

Σίνα 4 454 45 ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Τηλ. 79286 - 74.000

ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΥΠΙΑ

† ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

† ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΤΖΙΟΒΑΣ ΦΡΙΕΟΣ

ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

Υπεύθυνος για το Νόμο:

ΑΠΟΣΤ. Κ. ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ

Πρόεδρος Ι.Λ.Ε.Ζ.

Ν. Ζέρβα 2 - Ιωάννινα

Τηλ. 30170

★

Υπεύθυνος Έλης:

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΖΙΟΒΑΣ

Αργυρινών 16 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τηλ. 27.105

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

1. ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΒΥΡΩΝ

2. ΓΕΠΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

3. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΑΒΒΑΣ

4. ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΚΑΛΛΥ

5. ΜΕΡΤΖΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

6. ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

7. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ ΘΑΝΑΣ

8. ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

9. ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

10. ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ:

Συνδρομές, εισφορές,

εμβάσματα:

ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

Σίνα 4 Ιωάννινα 454 45

και Μυροπολείο

ΚΑΛΛΥ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Λόρδου Βύρωνος 21

Ιωάννινα 45444.

Κατώτερη ετήσια

συνδρομή δρχ. 2.500

★

Τυπογραφεία:

Γ. ΔΟΥΒΑΛΗ

- Ε. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ο.Ε.

28ης Οκτωβρίου 41

(Στοά Καμπέρη)

Τηλ. 20.544 - 27.845

Ιωάννινα 454 44